

HUNSFOS

POSTEN

Organ for Hunsfos Fabrikker og Norsk Wallboard A/S

*Ha en god jul og et
riktig godt nyttår!*

Frist for stoff til neste nummer er 1/3-91

Hunfosposten
er utgitt av:
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:
Reidar Liane
Tlf.: 56 713, arb. 333.

Redaksjonen består av:

Ole J. Tharaldsen
Edgar Sakariassen
Paul Torkel Joreid
Sigurd Gundersen
Jan Skårdal
Merethe Pedersen

Wallboarden:
Björg Marit Viste
Tor Strandberg

Trykk:
Hunfos' trykkeri
på 100 g Natur Offset

Forsiden:
Julen ringes inn i
Vennesla kirke

HILSEN FRA DIREKTØREN

Tanker i førjulstiden

Kjære leser!

Så er den her igjen - den velsignede juletiden! For hvert år som går synes tiden mellom hver jul å bli kortere og kortere. Om noen år sitter en kanskje igjen med en følelse av at det er jul hele året. Da er det sannsynligvis på tide å tenke på å gjøre noe annet!

Fremfor noen annen tid er julen det tidspunkt på året da de fleste av oss oppsummerer det som har skjedd i løpet av det året som snart er historie, og vi skuer inn i det nye, det ukjente som ligger foran oss. Hva vil det bringe, mon tro?

Sett med mine øyne er noe av det gledeligste som har skjedd i den senere tid, at vi takket være mange gode krefters innsats har etablert et bedre samarbeid for å oppnå bedre resultater i bedriften. Det blåste relativt friskt en tid. Det vil jeg ikke rippe opp i nå. Det viktige er å konstatere at grunnlaget nå er lagt for en vesentlig og nødvendig bedring i samarbeidet.

På flere plan arbeides det med det for øye å skape et levedyktig Hunsfos i årene fremover - med flest mulig arbeidsplasser.

Vi vet at skal vi komme videre som bedrift, så må vi gjennomføre store miljøinvesteringer og omfattende fornyelse av produkter og prosesser, og dette blir dyrt! Det blir så dyrt at vi har ikke de penger som skal til. Vi må låne store beløp. Men skal vi få nødvendig lån, så må vi kunne vise til at vi har en inntjening som gjør at vi kan betale renter og avdrag på så store lån. Hunsfos må med andre ord bli lønnsom på en helt annen måte enn tidligere! Og skal vi bedre lønnsomheten må vi tenke nytt!

Kampen for å bedre inntjeningen er ofte en smertefull prosess. Men det som alltid er vondt er når arbeidsstokken må reduseres. Det er vel kanskje det hardeste slaget som kan ramme en bedrift - at noen må gå. Derfor har vi i vår situasjon først og fremst satset på å få til en nedtrapping av bemanningen gjennom frivillige ordninger. Dette må sies å ha slått godt an. I skrivende stund har over 90 medarbeidere gått inn på disse ordningene eller slutter av andre årsaker. Organisasjonene og ledelsen er enig i at vi må vinne erfaringer med de omlegginger som nå gjennomføres. Videre at det er et stort behov for omplasseringer og opplæringer samt at det er nødvendig å gjennomføre analyser på enkelte jobbrutiner. Dessuten er vi enige om at vi skal foreta en ny oppsummering av status i bemanningsreduksjonsprosjektet innen 10. januar 1991.

Det beste uttrykk for godt samarbeid i bedriften er antagelig dette at 270 medarbeidere er engasjert i en 40-50 arbeidsgrupper for å svare på spørsmålet, hva kan vi gjøre bedre? Vi ser med forventning frem til resultatet av de mange timer som nedlegges i dette arbeidet.

Hva vil så 1991 bringe? Den økonomiske situasjon i Sovjet gjør leveransene dit svært usikre. Dessuten er det store utfordringer knyttet til det faktum at treforedlingsindustrien er inne i en lavkonjunktur, og at intet tyder på at den ikke vil vare ut neste år. Så langt har masseprisene falt betraktelig. Cellulosen koster i dag 25-30% mindre enn den gjorde da prisene var på topp i 1989. Celluloseprodusentene tjener i dag ikke penger og begrenser produksjonen for å

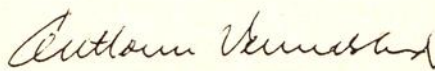
holde lagrene nede. Denne situasjonen på massemarkedet virker inn også på papirmarkedet. Selv om vi ikke ser så dramatiske utslag er prisene presset på flere kvalitetsområder.

Blant annet på ovenstående bakgrunn er det nødvendig for oss å drive arbeidet med å redusere våre kostnader videre i 1991. Vi må fullføre gjennomgangen av alle krinkelkroker i bedriften med sikte på å finne frem til lønnsomhetsforbedrende tiltak. Spørsmålet, hva kan vi gjøre bedre, vil ikke bli mindre aktuelt i 1991 enn i 1990.

Det norske byggevaremarked har ligget nede på et lavnivå over lengre tid nå. Dette har skapt store problemer for oss i plateområdet. Ledelse og øvrige medarbeidere der har måttet tåle mange harde slag i de siste årene. Det er ingen utsikter til at hjemmemarkedet vil bedre seg i året som kommer, men omstrukturering, samarbeidstiltak Hunsfos/Norsk Wallboard og fortsatt godt pågangsmot må gjøre det mulig å få til en vesentlig resultatbedring i 1991 for denne delen av vår virksomhet.

Så vil jeg slutte med det gamle gode ønske til alle ansatte i Hunsfos konsernet med familier om en riktig god jul. Måtte den bringe den fred, ro og glede som vi alle trenger for å møte hverdagens utfordringer i det år vi har foran oss. Takk for innsatsen i 1990!

Med vennlig hilsen

Guttorm A. Vennesland

Ny juletradisjon

I fjor startet bedriften opp en hyggelig førjulstradisjon. Vi hadde reservert en hel forestilling i Kristiansand Teater, og solgte sterkt subsidierte billetter til de ansatte med familie ved Hunsfos og Norsk Wallboard.

I fjor var det "Trollmannen fra Oz" som ble fremført, og vi hadde visse problemer med å fylle salen med våre ansatte.

Det ble imidlertid en veldig koselig forestilling, og barna er dessuten med i bedriftens gratislotteri med kranssekaker og "godtekurver" som gevinster.

Årets forestilling som er "Reisen til Julestjernen" er meget populær, og dette kombinert med hyggelige minner fra i fjor, gjorde at samtlige 425 billetter ble revet bort i løpet av en dag da vi startet salget den 19. november.

Vi synes det er positivt at vi kan arrangere slike sammenkomster hvor hele familier i begge bedriftene kan komme sammen og få en hyggelig start på julemåneden.

Bemanningsreduksjonen

Denne høsten har det vært mye snakk om den omorganiseringen og bemanningsreduksjonen som bedriften nå gjennomfører.

Vi valgte å benytte ordningen med størst mulig grad av frivillig avgang for å nå de målene som var satt.

For å få til dette, gikk vi ut med tilbud om en årlig gavepensjon i opp til 5 år fra bedriften til de som kunne gå av på etablerte ordninger som AFP (avtalefestet pensjon), uførepensjon eller ledighetstrygd.

I tillegg ble det gitt tilbud om et engangsbeløp til de som ønsket å slutte for å gå på skole, eller trappe ned av andre årsaker.

Responsen har vært meget god, og over 90 personer har meldt sin interesse for å slutte på en av disse ordningene eller fratrer av andre årsaker.

Dette er et langt stykke på vei mot det målet vi har satt oss.

Etter avtale med organisasjonene blir det ingen oppsigelser i 1990. Innen 10.1.90 skal man se hvordan status er i forhold til målet, og avgjøre den videre fremdriften for bemanningsreduksjonen.

Det hadde vært fantastisk gledelig om man hadde kunnet gjennomføre denne reduksjonen uten bruk av oppsigelser!

Den fasen man har vært igjennom til nå, og fremdeles er inne i, har forståelig nok vært preget av usikkerhet og spenning for en del ansatte. Spørsmålet om oppsigelse har lurt i bakhodet, og det er i seg selv en stor belastning.

Totalt sett føler vi det likevel har vært riktig å få til en størst mulig grad av frivillig avgang, selv om dette tar noe lenger tid.

Alternativet hadde vært en meget hurtig prosess med mange oppsigelser, og de problemer dette ville ha ført med seg.

Slik bildet nå tegner seg, blir det som nevnt minimalt med oppsigelser. Vi takker derfor for den forståelse som er vist fra alle hold i den saken, og ikke minst de som slutter på en av de frivillige ordningene og dermed er med på å redusere behovet for oppsigelser. De fleste av disse er eldre lojale og trofaste arbeidstakere som har hatt sitt daglige virke ved Hunsfos eller Norsk Wallboard i mange år.

De trekker seg nå tilbake, og viser med dette et samfunnsansvar ved at andre arbeidstakere i bedriften spares for oppsigelse. En bedre "julegave" skal man i disse tider lete lenge etter.

God Jul!

Gammel juletradisjon

Også i år blir det en tradisjonell markering av julehøytiden med sammenkomst i kantinen fredag 21. desember kl. 11.00 og 12.00 på Hunsfos. De som vanligvis spiser kl. 11.30 vil fredag 21.12. måtte spise kl. 11.00.

Hunsfos Brødrekor synger kjente og kjære julesanger og holder en juleandakt.

Adm. dir. Guttorm Vennesland vil også være til stede og komme med en hilsen.

VI håper flest mulig har anledning til å være til stede ved årets julemarkering som også i år feires med tradisjonell bløtkake.

Norsk Wallboard har sin egen julemarkering som er beskrevet annet sted i denne Hunsfosposten.

Nål til Magne Lindekleiv

For en tid siden etterlyste vi kandidater til "Hunfosnålen".

Dette er en påskjønnelse som gis til ansatte som på en eller annen måte utmerker seg på en menneskelig og positiv måte i hverdagen.

Vi trenger tips fra våre medansatte for å finne fram til disse personene.

Nålen, som er et forgyldt "Hunfosstre" på blå emaljebakgrunn, tildeles for aller første gang til Magne Lindekleiv.

Det er hans alltid positive væremåte, lune smil og medmenneskelighet som ligger bak de mange oppfordringene vi har fått om å gi ham denne oppmuntringen.

Vi takker for det han har vært med på å bringe sine medansatte, og oppfordrer samtidig alle ansatte om å bidra med tips om andre som fortjener en påskjønnelse i hverdagen.

Hunfos Arbeiderforening

vil med dette få ønske alle sine medlemmer, aktive som pensjonister, en fredelig jul og et riktig godt nyttår. Vi takker for året som snart er til ende. Det har vært et begivenhetsrikt år, både på godt og vondt. På senhøsten klarte vi endelig å få realisert et mangeårig ønske, nemlig et hyttealternativ på Hovden. Nå har vi to fine hytter å tilby medlemmene der. Samtidig har vi fått bygd et nytt og moderne sanitærbygg på Vesøy, så nå burde vi stå godt rustet.

Det som ikke er så positivt, er den bemanningsreduksjonen på ca. 10% som bedriften så det som tvingende nødvendig å gjennomføre. Vi er nå midt inne i denne prosessen, og et gledelig moment er det at så mange har benyttet seg av bedriftens tilbud om avgang i forskjellige former. Det ser derfor ut til at vi kan unngå å måtte gå til oppsigelser blant de ansatte.

Så det er med en viss spenning vi ser fram mot neste år. Men vi er overbevist om at vi nok skal komme gjennom dette også, og vise at vi også

i fremtiden vil være en levedyktig bedrift.

Vi har også i løpet av året fått etablert vår egen nærradio-gruppe. Vi håper våre månedlige sendinger faller i smak, og vi er mottagelige både for ros og ris, tips om stoff og medarbeidere i radiogruppen.

Ja, dette var bare litt av det som har skjedd i løpet av året. En fyldigere beretning kommer vel senere, i forbindelse med årsmøtet. Så igjen, god jul og godt nyttår.

Hunfos Arbeiderforening

God jul til våre medlemmer

NFATF's Hunfosgruppe ønsker sine medlemmer en riktig God Jul og et Godt Nyttår.

En spesiell hilsen til pensjonistene.

Styret

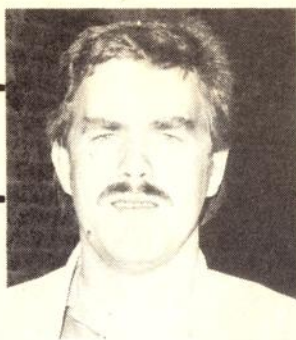
Julehilsen

Et år til er snart omme, men først skal jula komme. Den skal bli feira i år som i fjor, med den herligste mat på alle bord.

Mye har skjedd i året som er gått, nye medlemmer har vi fått. Men i dag blir det stilt skyhøye krav, både til "høy og til lav".

Nå ser vi med spenning fremtida i møte, og selv om utsiktene ikke er søte, så slapper vi av og tar det "kul", og ønsker hverandre en riktig God Jul.

Hilsen styret i
Handel og Kontor

FRA OPPLÆRINGSKONTORET

AB-metoden i Eiken

Det var stor skepsis fra de som blei invitert til å delta på Ringleder-konferansen i Eiken i helga 19-21. oktober. I utgangspunktet så var det alle de som hadde vært med på å lage innholdet i AB 1 som var invitert. Mange av disse kunne ikke være med av ulike årsaker, men ved å spørre andre, så blei vi til sammen 37 personer som reiste opp til Eiken. Vi leide Sørlandsruta til å kjøre oss opp. Underveis til det innerste av Indre Agder var nok noen av deltagerne skeptiske til hvordan helgen ville forløpe. Det ble ymtet frempå om ødemarkstillegg etc. Men dette var ikke aktuelt da det bare var de skiftarbeiderne som måtta ha fri som hadde tapt arbeidsfortjeneste. Dag-tidsansatte var på "dugnad". Vel, nok om det. Vi kom omsider frem til hotellet, 3/4 time forsinket. Etter å ha oppklart enkelte misforståelser angående hvem som skulle dele rom med hvem osv. fikk vi innkvartert oss og var klar til å innta et bedre middagsmåltid. Etter måltidet startet vi opp med en orientering om opplegget for weekenden. Etter ca. 1 1/2 time i forelesningssalen avsluttet vi første dag.

Før vi la oss var det sosialt samvær med kaffe, dans, gitarmusikk og sang. Alle ble sveiset godt sammen, og grunnlaget var lagt for en bra dag på lørdag. Lørdag startet med frokost fra 7.45 til 9.00.

Av alle ulykker som kunne skje, så hendte den verste, foreleseren forsov seg! Men presis kl. 9.00 var forelesningen i gang.

Innholdet i forelesningen var i korte trekk: En lyninnføring i personlig utvikling, samarbeid og kommunikasjon. Bygd på Jan Atle Andersens kurs, Ledelse 2, som er et 32 timers kurs i transaksjonsanalyse (transaksjon = hva er det som skjer

når 2 personer samtaler). Dette kursinnholdet var kokt ned til et 4 timers foredrag.

Etter lunsj tok vi for oss arbeidsboka og gikk gjennom hvordan vi skulle få tanker, påstander og ideer til å bli forslag. Resten av lørdagen gikk med til å jobbe med arbeidsboka i grupper.

Gruppeoppgave: Velg et tema fra arbeidsboka, diskuter dette i gruppa og kom frem med forslag på hvordan vi løser det. Bruk teorien fra formiddagens forelesning, dvs. VOKSEN problemløsning.

Gruppearbeidet gikk bra, alle deltok ivrig i diskusjonene. Vi avsluttet lørdagen kl. 18.15. Middag kl. 19.00. Sosialt samvær med dans,

sang etc. utover kvelden. Skepsisen for å være ei hel helg i Eiken var som blåst bort.

Søndagen startet med frokost fra kl. 8.00. Kl. 9.30 var vi i gang med å legge frem gruppearbeidet. En oppsummering og orientering om videre fremdrift i AB-metoden sto sist på programmet. Avsluttet med en utmerket lunsj kl. 13.00. Sørlandsruta var på pletten og hentet oss kl. 14.00.

Etter de tilbakemeldingene som jeg har fått, var det en lærerik weekend hvor deltagerne ble bedre kjent med hverandre og hvor alle følte seg likestilt, ingen funksjonær/arbeider.

Takker for god innsats.

Bjørn A. Lindland

Møtevirksomhet i Eiken

En av gruppene i fullt arbeid

MÆ FJØSLOKI PÅ SJIFT

... ei fortelling om ei-kjyrs industriarbeidere i Vennesla...

Av Trygve Jortveit

JUL FØR

Å holde i hånda

Så sidde æ her i godstolen. He reist på hytta for å få ner på papiret noen ord om "jul før". Det er høstkveld ved Ogge og surt ute. Veden æ hogde ifjor varme så godt at bikkja he trekt vekk frå peisen og ligge i ein krøll mæ døra. Så he me mæ oss mat for ett par dager, godt mæ parafin te lampa, blyant og papper.

Jul før, ja...

"Jul før" var jul det. Det var julane då me kjøpte julelappe hos "Andres" (nå Willys kolonial) og nesten ikkje tårte gå frå Nesane te Wilhelm Hansen på Hunsfos for å kjøbe julepapir forde Grasligudane alltid ville rondjule oss Nese gude. Det var julane då me hogde juletre under Lysledningen, brukte levanes lys på juletrete og lærte julesangane utenat. Hyrdane på Betlehemsmarka, oksane og asenane og Jesusbarnet i krybba kom nær oss i desse julane. Dei blei ein del av vårt liv då og for alltid.

Jul før, ja...

Det var julane då et herberge var et herberge og ikkje et hotell mæ inn-sjekking på data i resepsjonen og julebord frå november te januar. Nei då..nei. Det var julane då me fekk mæ oss alle juletefestane frå Kvarstein te Grovane, frå Ålefjær te Ås, og det å gå på "Julebokfesten" på Iveland og komme heim fem om mårran var synd.

Så sidde æ her i godstolen og ser inn i flammene og huske at "jul før" var julane og festane då julekager var julekager og himmelen var å komme

mellom to jenter rundt treet og vede at ho var ei av dei. "jul før", venn-døle, var å holde i hånda og syngje "Glade jul, hellige jul" rundt jule-treet på bedehuset...

Engler daler ned i skjul

Å hogge juleved var ein viktig førjulssyssel i vedskjulane rondtfor-bi i Vennesla då æ var liden. Panelov-ner og oljekaminer fanst ikkje då. Nei då, alle brukte ved og hadde vedskjul og utedo. None dager før jul blei gjønne me gudonger satt te å sage og kløyve så mæ ved at det ville holde te øve nyttår. Så sto me der og dro i bøylesaga. Var me to, gjekk det lett. Å stå aleine var noe herk.

Det var ikkje små mengde ved som gjekk mæ i jula då bestestaua og alt skulle varmes opp i fleire dager - ja titt te langt øve nyttår. Og ingen skulle ha vedsorger i jula. Då hadde me viktigare ting å tenke på - Jesusbarnet, Josef og Maria og alle sammen.

Me hadde et stort vedskjul heime. Det var så høgt under taket at englane lett kunne dale ner der. Men det skjedde aldri at æ såg dei. Kan hende var dei der forresten. For det var et under at me ikkje hogde av oss fin-grane då me spikka tøre og kløyvde ved. Då æ blei litt eldre, skjænte æ at då englane kom dalanes "ned i skjul" så betydde det at me ikkje kunne se dei. Så dei kom nok dalanes ner te oss der me sto med øksa, og passa på oss så me ikkje traff fingrane og sa "dæ au".

"Jeg får juletræ av Arne Egeland.."

Før jul hendte det at me fekk ein bytur. Då tok me toget frå Graslia. Men du å da hå redde me var for lokomotivet der det kom fresanes og

dampanes.

I byen var det juleutstillinga hos "Verktøy og sport" øverst i Mar-kens som tiltrakk sæ vår oppmerk-somhet. Der hadde dei lagt ein ski-bakke der ein julenisse kom ut på toppen, rant ner overrennet, ut på hoppet og ner unnerrennet og ut på sletta. Der forsvant han i et bomulls-hol. Om ei lita stund kom han ut på toppen igjen og rant ner igjen. Sånn gjekk det rundt og rundt i det uende-lige. Det derre der var saker for oss smårollinger frå Nesane. Tenk me som hadde så mange bakker: Bestemors bakke, Røllendsbakken, Godt-freds bakke, Digemyra og alle ting. Åsså hadde me furuski frå skifabrik-ken på Loland.

Fekk me tid i byen, var me au innom Torvet. Der selte dei kranser, kristorn og juletre. Tenk selle jule-tre! Noe så rart. Nei i Nesane var me ikkje så domme at me kjøpte juletre. Der fant me juletrete under Lysled-ningen eller fekk lov å hente det på skauen te ein av bøndane.

Juletrete skulle vere ei gran og ikkje noe anna. Ei gong fekk me greie på at ein av lærerene våre hadde komme heim med ei furu. Me trudde mannen var galen eller iallefall rar. Tenk å ødelegge jula for kona og bannane på den måden. Åssen kunne dei få ei glad jul? Æ hadde så vondt av dei at æ tok dei med i kveldsbønna sammen mæ hedningane i Zululand og bikkja vår som var sjuk.

Ei jul hadde pappa og Oskar, naboen vår, fått lov å ta juletre i Knut Kristensens skau syd for Breimyr. Det var mæ snø då Henry sønn te Oskar, og æ reiste innøve mæ øks i hånd. Me hogde mæ oss juletreane og var lykkelige. None år seinare hogde æ last for Knut og blei kjent med grensane hans mot naboen. "Glade jul" tenkte æ, hå hvemses

tre var det æ og Henry hadde tatt?

Der blei nok knabba none tre sånn i det skjulte au. Ein kjent Hunsfosarbeider pleide hver jul å komme opp på hollenderiet på Eineren og Toeren og spør svigerfar om juletre. Det var greit. Vørsågo bare ta du. I ein samtale seinare fortelte den samme jule-tremannen "Jeg får juletræ av Arne Egeland hvert år, men jeg kommer aldri så langt". Ikkje så rart igrunnen for der er mange juletre på begge sider av veien oppigjennom te Eike-land. Og lette er dei å få tak i.

Karva blad og røkelse

Der var ikkje så møe ståk med julegavane før. Te det hadde me for dårlig råd. Så var der heller ikkje så møe å få kjøpt. Men der var såpass møe å få kjøpt at me merka at me var fattige i forhold te funksjonærene på fabrikkjen. Dei hadde meir råd enn oss te å kjøpe glansbilder tykte me.

Nok om det!

Noen slanter fekk nå me au. Og dei nytta me godt. Skulle me få dei heilt store opplevelsane, måtte me te Wilhelm Hansen på Hunsfos. Der var så møe rart - både glansbilder, kreppapir og papir te å flette korve mæ. Jentane likte best engleglans mens me guttane holdt oss te fugler, hester og ville dyr frå Afrika.

Så sto me smårollering frå Nesane der ute i den store verden under Wilhelm Hansens mage og snudde på femøringen og diskuterte om me skulle velge papegøeyglans eller julenisseglans sia det var jul. Og framføre oss sto den svære Wilhelm og glåbte øve brellane, smilte og kom mæ tørre vitser. For oppmuntring trengte me som skulle opp gjennom Graslia!

Å gå gjennom Graslia var for oss ein tortur. Der lå Grasligudane og venta på oss. Me skulle ha juling fordi me var frå Nesane. Og slik blei det allstøtt. Me var vel for snille te å ta igjen tru æ. Så endte det mæ at me kom heim og sto der på kjøkkengolv mæ tårevåte kinn og krølla glans i lommane og svor hevsn øve grasliarampen. Tenk dykke, ei gong stappa de teråmæ svære klomper med gjær i nakken på Rolf, naboen vår. Åh, fred på jord og fryd hå fæle dei var. Og så

fæle dei var te å banne!

Nei, då var det møe fredligare i snekkerrommet i kjelleren hos Krestian Fjellestad i vegane før jul for då skulle så mangt lages. Men å spør hå hvem som skulle ha alle dei fine tingane han lagte fekk æ aldri lov te. Det var hemmeligheter. Så sto Krestian der og jobba og dampa på piba. Og i hjørnet mæ ovnen fekk æ lov å sitte og spikke på ein pinne og trekke inn den gode lukten av karva blad og sur pibe. "Røkelse" tenkte æ - "røkelse" måtte vere karva blad for den tobakken lukta så godt sammen mæ høvelflis.

Beidefiske ved Grunne-vannet

Det er julaften for mange år sia. Det snør tungt og mørket faller på. Frå alle kanter i bygda kjem folk gåanes te kjørke der jula skal ringes inn og musikken spele i tårnet. Folk kjem i flokkevis eller aleine. Sjøl kjem æ aleine, men treffe snart ein og annen kjenning som æ prate litt mæ før "Det kimer nu til julefest.." lyder frå tårnet. Æ ser mæ litt rundt, er følsom og full av tanker. Lysane som folk he satt opp på gravane fær mæ te å tenke på de av mine som ligger der - bestemor og bestefar som me feira jula sammen med før, åsså vennen min Jan Otto som døde då han var syv år. Så tenke æ på dei og glømme at det er jul i kveld og at me skal feire Jesu fødselsdag..

"Nå Trygve, skal du kje nerøve"? Æ skvetter te idet æ fær ein lett dult i sia og ser at det er Jakob Osmundsen som stenne der. Jakob som alltid er hos oss på julaften og er som ein av våre. Me te følle nerøve og prate om ver og vind.

Komne ner te Vardeheiveien, må Jakob inn ein tur i huset sitt og hente noe før me te ner Buveien te Revehøla. "Julegave te mamma" tenke æ der me vasse i snøen ner igjennom. Heime henger me frå oss tøyet i ganga og blir vist inn i bestestaua. Julefeiringa er igang...

Det er langt på natt, og æ he lagt mæ te å lese i ei av bøgane æ he fått. Så legger æ boka frå mæ og blir ligganes og tenke: "Så rart mæ Jakob og mæ. Hver julaften då kaffien kjem

på bordet blir me pratanes om beidefiske i Grunnevannet". Så blir æ ligganes og grunne på dette og kjem te at det må komme av at me på julaften alltid leser ei av Jakob B. Bulls fortellinger frå Rendalen. Og i desse fortellingane kjem Bull titt inn på beidefiske. Og Jakob og mæ me he begge fiska sværingar i Grunnevannet.

Så skru æ på Radionetten, finne Radio Lux og er glad for at æ he lært litt språk. Snart lyder "Silent Night, Holy Night.." stille ut i rommet mens æ fortsetter med den nye boka.

Mest sentralt sto juletre-festane

I romjula og heilt fram til tyvendedag jul gjekk me julebukk, hoppa på ski, gjekk på juletreffester eller kneipa. Å kneipe var å springe barbeint i snøen. Somme tider sprang me barbeint heilt frå Revehøla opp te Vardeheiveien og rundt med Røllend og heim - ein tur på ein kilometer skulle æ tru.

Mest sentralt sto juletreffestane. Som bønn gjekk me på juletreffestane på skulen og søndagsskulen. Seinere var det yngrefestane, ungdomsforeringsfestane, speiderfesten og festane på Ålefjær, Erkleiv og Ås som trakk oss.

Då me ver i tretten-fjortenårsalderen, var det nok speiderfesten me venta mest på, for der fekk me lov te "å gå te sæters" rundt juletreet. Åsså kunne me drive litt meir kjæsteri der - sånn litt meir åbent. Men bevares, dei andre festane var au fine.

Me dro på fester frå Kvarstein te Grovane. Me likte oss som regel godt alle veie. På bedehuset på Vikeland var der forresten litt for stivt og pripent for oss frå Vennesla. Me ville helst ha det litt fritt og følte at det ikkje blei jul før me fekk holdt kjæresten i hånda. For kjæreste hadde me, sjøl om ingen andre visste det. Så kunne me gå der rundt treet mæ julekagesmuler i munnen og ho i den eine hånda og venninda hosses i den andre og syngte om barnet som var født i Betlehem.. "Halleluja, halleluja".

Det var vanlig at Venneslaungdommen dro på fester på Erkleiv og Ås. Før oss brukte dei hest. Jørgen Heggvold på Lindekleiv hadde hest,

og han pleide titt å bruke den då dei var innøve på juletefestane. Sleen var som regel stappfull av ungdommer og kalt var det. Rolf Jakobsen fortelte om dette: "Det gjekk i fullt trav innigjennom. Det var så hestelortent føyg om øyrane på oss. Me måtte teråmæ bøsse av oss før me gjekk inn på festen på Erkleiv".

Me som var litt yngre var litt meir moderne. Me tok drosje. Ei gong fekk me Olav Bakkan te å kjøre oss med drosja inn te Ås. Me var fire stykker, to gutter og to jenter - alle frå Nesane. Så hadde me mæ oss to rattkjelker i bilen. Festen begynte klokka syv og slutta ikkje før øve tolv på natta. Dei siste to timane av festen gjek me rundt treet og sang - ungdom frå Nesane, Honnemyr, Steinsland, Birkeland, Svaland, Ås, Rosseland og Erkleiv. Torjus Ås satt trutt mæ orglet og spelte mens me sang julesange i nikkens og fettlær der inne i detta landsens skulehus.

Me lurte mæ oss noe mat i lommane før me tok fatt på heimveien den natta. Me gjekk veien om Rosseland, Erkleiv og Ravnevang. Veret var fint ei stund. Men så tok det til å snø, men ikkje verre enn at me kunne renne på kjelkane ner kleivane mot Graslia. I svingen ovenfor jernbanebrua kanta me og blei ligganes der omfavna i snøfonna. Det var gøy folkens. For det er ikkje titt at en oppleve å ligge mæ ei jente i armane nesten under i snø i veiskråninga i Erkleivveien og ser nattoget frå Oslo suse forbi på banen nerunder.

Klokka var nærmere fire då me kom roslanes ner Nesevegen og gjekk hver te vårt.

Eia var vi der

Så sidde æ her i godstolen og tenker på at æ skulle visst ha skrevet om noe anna - noe om det som er jul - om Jesusbarnet. Så tenker æ på at jul før var ei jul sammen mæ mamma og pappa, søsken, onkler og tanter - ei jul då me sang "O Jesus du barnlill, Dig lenges jeg så til!" Så sang me om Himmelen der mange av dei er nå. Så tenker æ her æ sidde .. "eia var vi der".

Kjenner du noen av disse?

Dette bildet (prospektkortet) viser Hunsfosarbeidere i 1914.

Åse Andersen, som sendte oss bildet, tror at hennes bestefar er å

finne på bildet. Hans navn var Markus Bakken.

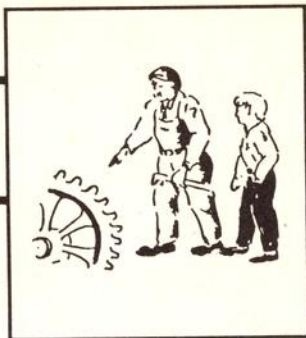
Vi er også interessert i å vite hvor på Hunsfos dette er.

Hunsfosrekord?

Hunsfos må sies å være en "familiebedrift". Blant de ansatte idag finner vi både 3., 4. og 5. generasjoner. En av de familier som har nedlagt flest antall år er slekten til Gunnar T. Grundetjern, hele 516 år gjennom 4 generasjoner er nedlagt på Hunsfos.

Vi viser her en oversikt over de enkelte.

Gunnar T. Grundetjern	49 år	Einar	33 "
Anne Serine (hustru)	6 "	Alf Helge	12 "
Tellef Grundetjern	45 "	Birgith (Tullis)	4 "
Asbjørn	45 "	Oddvar (sønn til Einar)	7 "
Gunnar G. Grundetjern	42 "	Thorild (datter til Einar)	13 "
Gunnar	42 "	Georg Grundetjern	52 "
Synøve	4 "	Bjarne	20 "
Knut	43 "	Egil Grundetjern	32 "
Svein (sønn til Knut)	1 "	Anne G. Andersen	7 "
Ole Grundetjern	46 år	Gunnar	2 "
		Magnar	8 "
		Randi G. Haugland	3 "
		TILSAMMEN	516 år
		Finnes det andre familier som kan vise til et slikt resultat?	

FABRIKKENS GANG

Papirfabrikken pr. uke 46

	Produsert tonn	Avvik til budsjett
PM 1	20.219	+ 2,8%
PM 3	9.454	- 3,5%
PM 4	11.038	- 3,7%
PM 5	34.941	- 2,9%
PM 6	14.637	+ 4,2%
Sum	90.289	- 0,7%

PM 1

Maskinen har hatt en meget god utvikling siden forrige Hunsfospost (uke 32). På disse ukene har maskinen produsert 497 tonn over budsjett. Årsaken til dette er ny type tørkevire, sidebane til Norad og gode kjøperprogrammer.

PM 3

Siden forrige gang (uke 32) har PM 3 produsert omtrent som budsjettet. Differansen til budsjett er derfor den samme som sist. Av statistikkene våre ser vi at vi fortsatt ligger litt høyere enn i fjor på fillekjøring og vrakandel.

PM 4

Maskinen henger fortsatt noe etter budsjett. De store problemene vi hadde med strekkregulering på gus-

ken tidligere i år er nå løst. De siste ukene har vi hatt litt problemer med å klare budsjetterte hastigheter. Grunnen kan være at vi har hatt ned-satt effekt på våtpressen pga. mye tette hull i sugevalsen.

PM 5

Det har vært en positiv utvikling på PM 5 ved at siste 4 uker har gått over budsjett. En av grunnene til dette er at stopptiden for småhavarier har minket. Problemet med eldriften på rullmaskinen er nå løst ved at vi skiftet ut omformerer mot en tyristor.

PM 6

“Sekserens” resultat er driftsmessig meget bra. Regnet på virkelig driftstid er den 4,7% over budsjett. Men i denne perioden har “sekseren” stått i 9 dager pga. ordresituasjonen med Russland.

Hunsfos vil markere seg - også i OL-sammenheng

Hvorfor er miljøpapir viktig for OL-94?

OL er ikke bare sport, det er i like stor grad en mulighet for norske bedrifter til å markere seg, derfor legges det også ned mye arbeid for å kunne klare dette under OL.

Vi har tatt kontakt med en grafisk gruppe som består av Grafisk Institutt og 12 trykkerier i Hedmark og Oppland, som samarbeider for å stå sterkere i konkurransen om OL-oppdrag. Dette samarbeidsprosjektet kaller de “OL-prosjektet”.

Hunsfos vil markere seg med sitt miljøpapir, og gjennom OL-prosjektet vil vi fremheve:

OL-prosjektets samarbeidsidè gir god styrke.

I dagens konkurransesituasjon må det mer til enn godt håndverk og gunstig OL-plassering for å markere seg.

LOOC trenger å heise et miljøflagg.

Målet må være at det på alle trykkoppdrag fra LOOC skal stå:

TRYKKET PÅ MILJØRIKTIG KLORFRITT PAPIR”.

Norske aviser har også begynt å skrive om miljøpapiret fra HF, og det er jo en sensasjon at den “lille” papirfabrikken i Vennesla er verdens første papirfabrikk som setter igang med produksjon av ubestrøket papir som er helt hvitt og bleket, uten at det er brukt klor i prosessen.

Det ble oss fortalt at da det “nye” miljøpapiret (som kjøres på PM 1) ble presentert, var enkelte i tvil om det virkelig var et miljøpapir fordi det var så hvitt. Som kjent var det tidligere papiret gulbrunt i fargen. 4000 tonn i året er den foreløbige produksjonen, men det satses på at dette kan

økes. Selv om vi var først ute med dette miljøpapiret, så må vi “smi mens jernet er varmt”, for de andre papirfabrikkene ligger ikke langt etter og vi kan snart vente oss deres produkt på markedet.

For den vanlige mann er det en negativ side, papiret blir 5-10% dyrere, dette på grunn av de nye kjemikaliene som benyttes. Selv om flere og flere tenker miljø er det likevel utgiftene som betyr mest. Men på HF regner de med at de skal klare å rasjonere og effektivisere produksjonen slik at miljøpapir skal komme på samme prisnivå som vanlig papir. Og det vil gi oss ekstra gode fordeler når papiret skal selges.

Vår utviklingssjef, Hans Fleischer, har sendt oss innlegget som står øverst på neste side.

Nytt helhvitt, klorfritt kopipapir for full fart inn i det norske markedet

En norsk bedrift er først i Europa med et klorfritt, miljøriktig og helt hvitt kontorpapir.

Hunsfos Fabrikker, Vennesla, har tatt i bruk en ny flertrinns blekeprosess som bare bruker oksygen (surstoff) og vannstoff peroksyd som bleke-kjemikalier for å fremstille disse nye helblekte hvite produktene. Først ute i markedet er klorfritt kopi- og konvoluttpapir.

Hunsfos Fabrikker, en av de få spesial papirfabrikkene i Europa som utvikler og lager sine egne fiber-råstoff, har i samarbeid med et svensk kjemikaliekonsern utviklet en ny blekeprosess som kan omdanne vanlige furu- og løvfibre til helbleket papirmasse, helt uten bruk av klor eller klorforbindelser. Dette er basis for 2. generasjons miljøriktige produkter som nå er kommet i regulær produksjon ved Vennesla-bedriften.

Kopipapiret ble for første gang presentert på Kontor-90 Messen på Sjølyst etter en grundig utprøving av kvalitetene på kopi-, laser- og småoffsetmaskiner i samarbeid med Rank Xerox.

Nå er papiret for full fart inn i markedet gjennom Rank Xerox, Magne Ore, Carl Emil og Rich. Andvord for å nevne noen av de fremste distributørene av dette 2. generasjons miljøpapiret.

Klorfritt, men like hvitt som klorbleket

NATURBOND og XEROX MILJØ EXTRA som produktene heter, har overvunnet alle de innsigelser som har vært reist mot tidligere klorfrie produkter:

- Støvningen er borte.
- Hvitheten er som klorbleket.
- Papiret er produsert nøytralt av bare blekede cellulosefibre og har en innebygd kalkreserve. Det fyller derfor alle krav til et permanent papir. Samtaler er i gang for å få Riksarkivarens aksept på disse nye produktene.

Enorm utviklingstakt

For 5 år siden var så godt som alt kopipapir og konvoluttpapir klorbleket og surt. I rask rekkefølge har vi fått nøytralt papir, resirkulert papir,

treholdig ressursvennlig klorfritt papir, og vi har hatt et gulhvitt trefritt papir som alle har fått en viss markedsandel.

Nå er vi i mål når det gjelder lagringsstabile klorfrie og miljøriktige papirprodukter innen kontorsektoren. Hvitt klorfritt papir som fungerer i laser, i kopimaskiner, i små offset-, såvel som i konvolutt- og konvolutteringsmaskiner.

Hard konkurranse

Selv om Hunsfos var først, ligger konkurrentene hakk i hæl. Norske, svenske og tyske fabrikker har allerede prøvekvaniteter ute i markedet. Klorfrie bleier, toalett-papir og visse bestrøknepapirkvaliteter er også på markedet.

Norsk Treforedlingsindustri har møtt utfordringen når markedet, myndighetene og miljøorganisasjonene krever nye produkter som både er funksjonelle og miljøriktige.

Hunsfos Fabrikker ligger helt i tet i Europa med hensyn til denne utviklingen.

- TAKK -

Hjertelig takk for gavene jeg fikk fra arbeidskameratene på elektro avd. og bedriften da jeg sluttet.

Torleiv Seljås

Takk for blomsterhilsen i anledning min 50 års dag.

Øystein Arstad

Hjertelig takk til bedriften og arbeidskameratene for gaver jeg fikk i anledning min 50 års dag.

Harry Haugland

Hjertelig takk til alle dere som husket meg med nydelig gave (lampe) ved min fratreden. Takk også til bedriften og idrettslaget for gave og blomsterhilsen. Hjertelig takk alle, og takk for mange gode år ved bedrif-

ten.

Marit Eggen

Jeg vil gjerne få takke alle Hunsfosvenner for godt samarbeid gjennom mange år og for hyggelig gave da jeg sluttet.

Magne Holmen

Hjertelig takk til våre arbeidskamerater i P og H Labb for gavene.

Erik Utvert

Sigurd Gundersen

Jeg vil gjerne gi en hjertelig takk for oppmerksomheten til bedriften, idrettslaget og mine arbeidskamerater i forbindelse med min 50 års dag 10. november.

Kjell Linde

Hjertelig takk for den flotte blomstergruppa jeg fikk i anledning min 50 års dag 30. oktober.

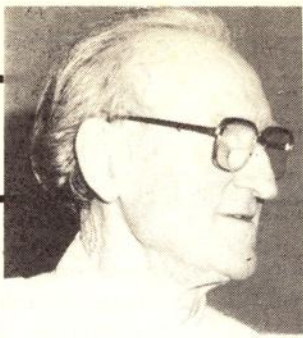
Astrid Hodnemyr

Hjertelig takk til bedriften for fine blomster og gaven fra mine arbeidskamerater i anledning min 60 års dag.

Alf Tobiassen

Takk til bedriften og Sandaker m/jenter for oppmerksomheten.

Sonja

Halvor Norgaard (82)

“Den innflytelse som Norgaard fikk øve på hele folkelivet i bygdene våre, må karakteriseres som helt enestående og forunderlig. I glede og sorg vandret han ut og inn i de hundreder av hjem. Han trøstet og oppmuntret de nedbøyde og gledet seg med de glade. I festlige lag var han det samlende midtpunkt med sin folkelige humor og varme menneskelighet.

Som forkynner gav han så mye at en ofte måtte spørre om kildene aldri ble uttømt. Hans gode venn, stortingsmann Gabriel Moseid, sa det ofte slik: Det er alltid like festlig og alltid like spennende å sette seg under Norgaards talerstol”.

Denne uttalelse er hentet fra “Sølvtråden” boken som ble utgitt i forbindelse med Vennesla Kirkes 150 års jubileum. Slik oppleves Norgaard ennå i Vennesla og i tilstøtende bygder. Fortsatt strømmer folk til når han skal tale.

Hans liv har vært innholds-

rikt. Født i Seljord 1908, cand. teol. (M) 1933. Reisevirksomhet for Menighetsfakultetet og Israelmisjonen 1934-35. Ordinert i Hamar Domkirke i 1935. Kapellan i Eidsskog 1935. Kom til Vennesla som den første kapellan i 1939, og etter 7 år var han sokneprest til 1961, da han ble utnevnt til prost i statsråd. Etter 28 år i Vennesla overtok Norgaard soknepreststillingen i Gjerpen soknekall, hvor han virket i 8 år. Flyttet som pensjonist til Kristiansand i 1975 og har siden tjenestegjort først som vikar i Domkirken og i Søgne Kirke og senere som hjelpeprest i forskjellige distrikter bl.a. i Vennesla.

I 1946 hendte det noe riktig godt som skulle komme til å bety meget for Norgaard personlig og for hans virke. Han

fikk sin kone Aasa fra Hornnes, og de kunne flytte sammen først til den gamle prestegården i Vennesla, og etter et år til den nyoppførte prestegården.

Jeg besøkte ekteparet i deres nye smakfulle hjem på Hornnes som ble bygd i 1981 og innflyttet i 1982. Her oppholder de seg mesteparten av året. I vinterhalvåret bor de i Kristiansand hvor det er meget de kan delta i.

Halvor, hva var det som fikk deg til å flytte til Gjerpen? Jeg kan bekrefte det som står i “Sølvpilen” om det hjertelige forhold mellom deg og folk i Vennesla.

Det var av hensyn til menigheten - det har noe med utvikling å gjøre. Ellers følte jeg, og føler fortsatt, sterk tilknytning til Vennesla og folket der. Det

er kanskje ikke riktig å sammenligne med andre, men jeg vil gjerne si at folk i Vennesla er mer åpne, og det gjør det lettere å være sjelesørger.

Jeg må også få stille deg, Aasa, et spørsmål: Har det vært slitsomt å være prestefru? Jeg kan tenke meg at du i alle årene har tilberedt hauer av snitter og kaker og har kokt tonnevis av kaffe - for bare å nevne den siden av saken.

Det har ikke vært noen belastning, det har bare vært til glede, og det har gitt styrke å være prestefru. Vi har vært så heldige å ha god plass i prestegårdene. I Gjerpen kunne vi ta imot 50-60 gjester. Jeg liker å ha gjester, men likte lite at Halvor sjelden var hjemme.

Hva har du i så måte å si til ditt forsvar, Halvor?

Med en prestestilling følger at man skal være med i alt. Jeg kan nevne at jeg var med i barnevernet såvel i Vennesla som på Hægeland og i Øvrebø. Jeg var også med i skolestyret som prest til å begynne med. Ved en anledning skal jeg ha uttalt at jeg ville være med i skolestyret selv om det bare hadde vært kommunister i styret. Følgen av det var at jeg ble valgt inn i styret som fast medlem med stemmerett. Dette betrodde ordføreren meg da jeg hadde vært prest i Vennesla i 25 år og fikk overrakt dette armbåndsuret som jeg går med.

Som "forsvar" vil jeg med fynd erklære at jeg er meget glad over å ha en kone som til tross for mitt fravær aldri kjeder seg. Hennes levende interesse for kultur og hennes aktive arbeid for misjonen gleder meg.

På våre eldre dager har vi hatt anledning til å reise en del, og en mer interessert og fornøyd "reisekone" kunne jeg ikke hatt. I Wien opplevde vi en konsert som vi sent vil glemme. Slike opplevelser har gjort godt for prestemannen.

Nå må du fortelle litt om dine 15 år som pensjonist.

Først vil jeg si at tiden som pensjonist kan bli en av de rikeste tidsaldre i ens liv. Forutsatt at en er frisk og åpen for en del oppgaver. Jeg hadde ikke nettopp lyst til å bli fjøsvikar. Men så var jeg så heldig å få fortsette på den veien jeg hadde gått på, og nå uten å føle den ansvarsbyrden som det var i den første tjenesten. Jeg var først 1,5 år som vikar i Domkirken etterat O. Strømme brått var revet bort. Vikar var jeg også i 9 mnd. i Vågsbygd etterat sokneprest Georg Johnsen døde. Og slik har det fortsatt med hjelpetjenester andre steder også i Vennesla. De siste 7 somrene har jeg i juli vært ferievikar i Nissedal, hvor presten er gift med Aasas niese. Det er lite innsats om sommeren, så Aasa og jeg har hatt god anledning til å nyte den fine naturen i Nissedal.

Du er kjent for din lune form for humor. Jeg går ikke før du har fortalt en historie.

Da vil jeg ta en som en virkelig stor humorist fortalte. Det var domprost Thorbjørnsen som skulle tale på et bedehus. Han syntes at stemningen var så altfor nedtrykt da han kom. Den fikk han snudd ved å innlede talen med denne historien: En ung dame hadde foretatt en lengre reise, og i begeistring beretter hun hjemme om sine opplevelser. Den strenge faren lyttet med bange anelser inntil hun fortalte at hun var blitt kjent med en mann - som riktignok hadde en feil - han var diabetiker. Da avbrøt faren: "Jeg ville nå helst sett at han hadde vært med i statskirken".

Jeg takker Aasa og Halvor for hyggelig samtale. Min familie i likhet med mange andre har mye å takke presteparet for. Personlig hadde jeg stor glede av et bibelkurs for mange år siden som ble ledet av Halvor. Vi var 12 mann som natur-

lig ble kalt for "Halvors disipler". Det er utrolig mye som har "forduftet" siden den gang, men det som Halvor hadde å gi oss på sin lune, ofte humoristiske måte, det sitter ennå.

Til slutt vil jeg takke Halvor for hans mange tankevekkende julehilsner i den gamle Hunsfosposten. Det er ikke tilfeldig at dette intervjuet er tatt med i årets julenummer. Denne gang er det vi som sender vår julehilsen til ekteparet Norgaard med ønske om en velsignet julehelg.

Tryggve Kittelsen

VI GRATULERER

50 år

Gunnar Sundstøl 4.2.
Tore Jan Jakobsen 21.3.

60 år

Almar Hedmann 4.1.
John Leland 31.1.
Ruth Brufjell 22.2
Else Arntsen 19.3.
Finn Hagmann 29.3.

- TAKK -

Tusen takk for hyggelig avskjedsgave i forbindelse med at jeg sluttet ved bedriften. Videre vil jeg takke for mange hyggelige, lærerike og interessante år. Spesielt vil jeg savne det gode samhold, den nære kontakten med alle i bedriften, arbeidsfolk som funksjonærer, og til slutt, men ikke minst, det gode samarbeid jeg hadde med alle i MA-avdelingen.

Sigmund Andersen

MIN ARBEIDSPASS

Hunsfostrykkeriet

I 1987 fikk vi vårt eget trykkeri. Trykkeriet hører inn under Labben, og størstedelen av arbeidet er prøvetrykking av de ulike papirkvaliteter.

Helt fra starten har Solveig Rensstrøm vært alene om trykkingen, men i 89 ble også Ester Haugland ansatt, og det kan komme godt med å være to når det blir ekstra mye å gjøre.

Daglig foretas det kvalitetskontroll av papir ved å prøvetrykke alt papir som skal selges som "trykkpapir".

Dersom feil oppdages kan dette rettes på, slik at kunden ikke får dette tilsendt, og det er også mulig å stoppe produksjonen på maskinen inntil fei-

len er rettet.

Alle feil (fremmedlegemer) som oppdages tas ut og sendes til laboratoriet for analyse, og i de fleste tilfeller finnes "kilden".

12-15.000 A-3 ark trykkes daglig, dette gjør at vi får en effektiv kontroll. I tillegg til prøvetrykkingen trykkes også etiketter til A-4, H-nytt og div. interne skriv/skjemaer.

Det er ikke store arbeidsplassen Solveig og Ester har, og vi spør om det ikke er i trangeste laget.

Til selve trykkingen er plassen stor nok, men vi kunne ønske oss bedre plass til lagring av papir som skal trykkes.

Er det muligheter for utvidelse?

Ikke forløbig, men det har vært snakk om at vi muligens også skal overta de store kopieringsmaskinene og ta prøvekopiering av alt A-4 papir, og da må vi få større plass.

Men hvordan er trykkeriet som arbeidssted?

Alle tiders!

Kulturprisen 1990 til en Hunsfosmann

Et av høydepunktene i bygda, er når kulturprisen skal utdeles. Det er med en viss spenning vi lytter til kulturstyrets formannsstemme når han skal offentliggjøre navnet. Er det noen vi kjenner, og faller styrets avgjørelse i vår smak?

I år ble det etter vår mening kåret en verdig vinner som virkelig har gjort seg fortjent til denne hedersprisen.

Navnet var ARTHUR COLDAL, et navn som skulle være godt kjent på Hunsfos.

Om Arthur kan det sies at han er amerikansk statsborger, oppvokst i Kristiansand, men er likevel ekte Venndøl.

Han har arbeidet på Hunsfos i 31 år. Han er utdannet Tek. ingeniør og har arbeidet på flere steder i bedriften. Han begynte sin første arbeidsdag på labben, siden har han vært vedlikeholdssjef i råstoffavd., papirmester på PM 1 og 2 samt 3, 4 og 6. I dag er han vedlikeholdssjef for fyrhus, gjennvinning, sliperi og clay-avd.

Grunnen til at han ble tildelt kulturprisen, kan nevnes med ett ord, musikk. HP avla han et besøk for å få vite mer om hans store interesse.

- Har du hatt interesse for musikk lenge?

Ja, det er nærmest medfødt. Min mor var en anerkjent pianistinne og hadde eget orkester samt at hun underviste i piano.

- Når tid begynte du selv å spille?

Da var jeg ikke gammel. Det begynte med piano, men 8 år gammel sluttet jeg på dette instrumentet og gikk over til trompet.

- Begynte du tidlig i korps?

10 år gammel begynte jeg i Lund Kr. Guttekorps, men pga. krigen var det ulovlig med slik spilling, så vi holdt hemmelige øvelser. Vår dirigent var musikkøyntant Grande (bestefar til Geir på instrument avd.). Har også vært innom Unionen en kort periode. I voksen alder flyttet vi til Vennesla, og jeg kom da med i Vikeland Kr. Ungdomskorps.

- Når begynte du som dirigent?

Da Artur Syvertsen sluttet som dirigent i 1960 overtok jeg og hadde dirigentjobben i ca. 2 år.

- Du var lenge dirigent i Skolemusikken?

Ja, der begynte jeg som instruktør i 1967 og overtok som dirigent i 69. Jeg sluttet i 1982 etter å ha holdt på i 14 år.

- Likte du å undervise barn?

Ja absolutt, det var en rik tid jeg hadde i skolemusikken. Å være dirigent var bare en del av arbeidet, en måtte også være en "far" for barna med alt som det innebærer.

- Har du vært dirigent for andre korps?

Jeg har dirigert Trekkspillklub-

ben i 8 år. Salongorkesteret i 2 år, Vennesla bedehus blandet kor i 6 år, og nå i høst har jeg overtatt i Vennesla musikk-korps.

- Du har jo sluttet å spille selv, savner du det?

Av og til savner jeg samspillingen med andre.

- Går det med mye fritid?

3 kvelder i uken er det øvinger. I tillegg blir det en del hjemmearbeid, da jeg må skrive om musikken slik at den passer korpsbesetningen.

- Har du en "ønskedrøm" som dirigent?

Et amerikansk "Full Band" måtte være moro å dirigere. Et slikt band

Forts. neste side

VANNRETT

1. Ordgate
8. Sjøfugl
11. Hudsykdom
14. Bilorganisasjon
15. Sang
16. Nektelse
17. År
18. Prøve
21. Kjemisk tegn
22. Drikker lite
25. Tilløp
26. Kjør
27. Adverb
28. Merke
29. Insekt
30. Øyboer
31. Forfatter
32. Sporte
35. Husdyr
37. Vann i Aust-Agder
40. Dyr
41. To like
42. Bygningsmateriale
44. Engelskmann
45. Roar Sand
46. Øde
47. Mesterskap
48. Kast
49. Politi
50. Drikk
51. Skred
52. Seriøst
54. Gud
55. Rett
56. Stjele

57. Svensk g. navn
58. Parti
59. Geistlig
60. Preposisjon
62. Ishockeyliga
64. Renne
65. Belegg
66. Bakverk
68. Ymtet
69. Glo!
72. Ledd
73. Avdeling på H.F.
75. Bindeord
76. Åpning
77. Engelsk preposisjon
78. Jentenavn
80. Gjennomført på H.F.

LODDRETT

1. Del av Hunsfos Arb.forening
2. Anno
3. Konkurransen
4. Dverglyd
5. Ulykke
6. Motta
7. Nordiske
9. Artist
10. Ofrer
11. Håndballklubb
12. Kjent melodi
13. Tagg
19. Økonomisering
20. Retning
23. Bevis
24. Manko
25. Farlig yrke

33. Virkelig
34. Etterord
36. Ensom
38. Grand Prix
39. Kalendere
43. Bokser
50. Blinker
53. Svensk salg
58. Mager
61. Smerte
63. Hovedstad
67. Avskjedsord
68. Ego
70. Svensk jente
71. Kald bolig
72. Møtte
74. Oppdrette
76. Siv Larsen
79. Parti

Løsning på
kryssordoppgaven
i nr. 3/90:

*"Idrettslagets sykkelaksjon holder
folk i form".*

Vinnerne var:
Margit Leesland Hansen
Egil Zakariassen
Reidar Bronebakk

Alle får 3 "skraplodd" i premie.

VI GRATULERER!

Frist for innsending av kryssordløsning: 1.3.91

Forts. fra forrige side

består av 105 medlemmer, og det er et komplett korps med alle blåseinstrumenter.

- *Er familien din musikkinteressert?*

Ja, alle her på "Danskehaugen" liker musikk.

- *Du har vært dirigent i mange år, har det hendt at du også har undervist 2. generasjon i enkelte familier?*

Ja, det har hendt, og jeg har også opplevd å få treffe 3. generasjon.

- *Din reaksjon når kulturprisen ble utdelt?*

Først ble jeg svært forbauset, hadde noe slikt ikke i tankene, det er jo for meg en hobby. Dermed ble jeg svært glad, det betyr jo at folk setter pris på det jeg har gjort.

- *Du har vel ingen planer om å trappe ned?*

Nei, så lenge helsen holder ønsker jeg å svinge dirigentstokken.

Vi takker Arthur for en hyggelig samtale, og vi tror at det i Vennesla sitter hundrevis av musikkelskere som kan takke han for at de idag har musikk som sin store hobby.

BEDRIFTSANDAKT

Juleevangeliet

Omkring den tiden Jesus skulle bli født, bestemte keiser Augustus at det skulle holdes folketelling i hele landet. Kvirinius var guvernør i Syria det året. Alle måtte reise hjem til den byen de stammet fra og la seg registrere der.

Josef tilhørte jo slekten til kong David, så han måtte reise til Betlehem, den lå i Judea og var kjent som Davids by. Josef bodde i Nasaret, og selv om forloveden hans, Maria, skulle ha barn, tok han henne med.

Mens Maria og Josef var i Betlehem, kom tiden for fødselen.

De prøvde å få plass på et av vertshusene, men det var fullt overalt. Maria måtte føde sønnen sin i en stall, og da han var født, tullet hun han godt inn i et teppe og la han i en krybbe.

Den samme natten var det noen gjeterne som passet sauer et stykke utenfor byen. Plutselig fikk de se en engel rett foran seg, og de ble nesten

blendet av et kraftig lys. Gjeterne ble livredde, men engelen sa til dem: Ikke være redde, i natt er det hendt noe som kommer til å gjøre dere jublende glade, - ja ikke bare dere, men alle i hele landet. Den frelseren dere har ventet på, ble født i natt - i Betlehem. Han er Messias.

Når dere finner stallen og det lille barnet som ligger i en krybbe, vil dere skjønne at dette er sant.

I samme øyeblikk kom det en hel flokk med engler, og de jublet høyt og priste Herren. "Gud i himmelen skal ha all ære", sang de, og de menneskene som får nåde hos Gud skal leve i hans fred.

Da englene var dratt opp til himmelen, så gjeterne på hverandre og sa: Kom, vi drar inn til Betlehem. Det er jo Herren selv som har fortalt oss dette, og vi må se det som er hendt.

Gjeterne løp inn til landsbyen, og de fant veien til Maria og Josef. Der var barnet. Det lå i en krybbe akkurat

som englene hadde sagt. Da måtte gjeterne fortelle om englene og alt det de hadde fortalt dem. Alle som sto og hørte på, undret seg. Men Maria gjemte alle ordene i sitt hjerte.

Gjeterne måtte dra tilbake og se til sauene sine, men på veien hjem priste de Gud for det de hadde fått oppleve. Alt var jo slik som englene hadde sagt dem.

Igen lyder det gamle budskap fra kirker og bedehus, fra radio og tv, om Frelseren som ble født i Betlehem. Da tidens fylde kom, utsendte Gud sin sønn, for at hver den som tror på HAM ikke skal fortapes, men ha evig liv. Han som var rik ble fattig for at vi skulle bli rike. Denne rikdom får du ved å ta imot budskapet om Jesus og tro det som englene forkynte, EDER I DAG EN FRELSE FØDT.

Ønsker alle en GOD JUL og GODT NYTTÅR.

O.H.H.

Hva med salen?

Skal arkproduksjonen helt eller delvis legges ned?

Det var dette spørsmålet som ble stilt på ettersommeren i år. Sett på bakgrunn av at arkproduksjon er en svært arbeidskrevende prosess sammenlignet med rullproduksjon var spørsmålet i høyeste grad aktuelt og ikke så lite skremmende. Det er jo en kjent sak at det høye kostnadsnivået i Norge ikke akkurat begunstiger arbeidsintensiv produksjon.

Styret gav administrasjonen 6 uker på å besvare spørsmålet.

Administrasjonen opprettet en prosjektgruppe som bestod av Gunstein Haugaa, (frittstående konsulent) Kjell G. Hansen og Rolf Stokkeland med sistnevnte som prosjektleder. Prosjektgruppas mandat var i tillegg til å besvare ovennevnte spørsmål også "å se på hvilke kostnadsreduksjoner det var mulig å gjennomføre på kort og noe lenger sikt".

Umiddelbart etter at gruppen var etablert, begynte arbeidet med å besvare de helt sentrale spørsmål:

1. Hvordan er situasjonen for salen?
2. Hva kan gjøres for å bedre den?

Hvordan er situasjonen?

For å besvare dette spørsmålet måtte man finne ut hvilke inntekter og utgifter man har på salen. Man bestemte seg til å definere salens inntektsside som differansen mellom salgsprisen på ark og den antatte salgspris om papiret i stedet var blitt solgt som ruller i samme kvalitet.

Salens kostnadsside er pr. definisjon summen av kostnadene for bearbeiding, vedlikehold, reklamasjoner, emballasje og lagerhold for arktonnasjen minus de kostnader som ville påløpt hvis denne tonnasjen var blitt levert som ruller.

Ettersom vi ikke bare var interessert i å finne ut hva vi totalt tjente eller tapte på salen, men også ville vite hvilke produkter som var lønns-

somme, ble produktene delt opp i 28 forskjellige grupper. Hver av disse gruppene fikk sitt eget "regnskap" med en inntekts- og utgiftsside.

Det viste seg heldigvis at det var ført nøyaktige timesedler over det meste av den arbeidstiden som var medgått på salen, og at avdelingsregnskapet viste hva som var medgått av lønn, emballasje, kraft, vrak etc. Dette gjorde det mulig å få frem alle kostnadene på arkproduksjonen, men arbeidet med å samle og bearbeide alle dataene var nesten overkommelig på "gammeldags vis". Det ble derfor anskaffet en enkel datamaskin til dette, og Kjell G. Hansen laget et eget program for salen. Programmet er for øvrig laget slik at det kan brukes til en kontinuerlig produktivitets- og lønnsomhetsoppfølging i arkavdelingen.

Da arkavdelingens utgiftsside ble holdt opp mot inntektssiden viste det seg at det i dagens markedssituasjon totalt sett er lønnsomt å produsere ark, men at det kan være lønnsomt å "flagge ut" visse produkter hvis vi ikke klarer å forbedre oss i forhold til undersøkelsesperioden. (1.1.-31.8) Som eksempel på dårlige produkter kan nevnes Hunsblade og trefri A4 for eksport.

Hva kan gjøres for å bedre situasjonen for salen?

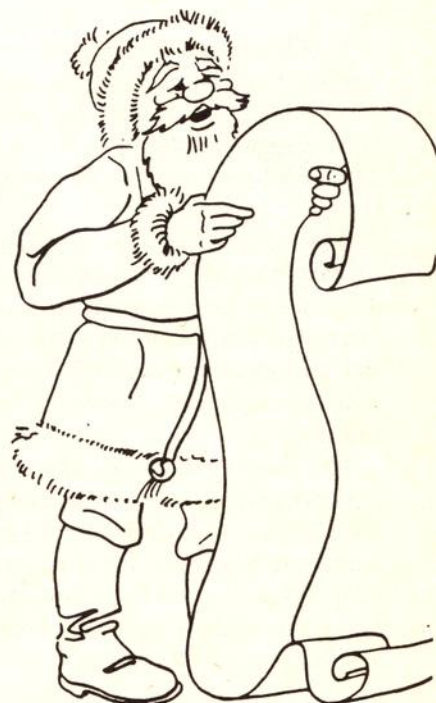
Umiddelbart etter at spørsmålet om salens fremtid var stilt, ble alvorret i situasjonen tatt opp med de ansatte. Alle var enige om at det var mulig å øke produktiviteten betydelig, og det ble satt ned en gruppe bestående av Tom Enersen, Henning Guse, Magnar Aavitsland og Rolf Stokkeland til å arbeide med dette. Etter en del "spekulering", litt omorganisering og et par forhandlingsmøter har det lyktes å øke produksjonen med en betydelig lavere bemanning. Dette sammen med de muligheter som ligger i en ytterligere automatisering og en forbedret

salgs- og produksjonsplanlegging gjør at spørsmålet om salen skal legges ned kan besvares med NEI.

Styret har for øvrig bevilget det vi bad om til automatisering.

Helt til slutt må det nevnes at det viktigste som er kommet ut av salgsprosjektet kanskje er det signalet den enkelte ansatte har gitt "omverdenen" ved å kjempe for arbeidsplassen sin på en så konstruktiv måte.

Rolf Stokkeland

FRA ØKONOMIAVDELINGEN

Årsberetning 1989

Budsjett 1991

Budsjettarbeidet for 1991 ble igangsatt i august måned og avsluttes forhåpentligvis med en endelig styrebehandling 6. desember. Det er nedlagt et betydelig arbeide fra ca. 60 budsjettansvarlige (avdelingsledere) i tillegg til økonomiavdelingens innsats. Usikkerhet omkring organisasjonsendringer og bemanningsreduksjoner har vanskeliggjort budsjettarbeidet, men disse forhold er medtatt i avdelingsbudsjettene etter beste evne.

Et budsjett er et "foreløpig regnskap" for neste år, basert på en del forutsetninger. Ved en ryddig og systematisk budsjettering basert på klare forutsetninger skal det være relativt enkelt å forklare de avvik som måtte oppstå gjennom året. Økonomiavdelingen vil jevnlig avholde oppfølgingsmøte med alle avdelinger hvor den budsjettansvarlige må forklare evt. avvik fra det budsjetterte.

I budsjettprosessen har mange vært nødt til å redusere sine kostnader og investeringer. Dette har dessverre vært nødvendig for at Hunsfos ikke skal bruke mer penger enn vi evner.

For at budsjettarbeidet skal tjene sin hensikt, er det imidlertid viktig at den enkelte ikke overskrider sine budsjetter. Budsjettet må oppfattes som en ramme for det aktivitetsnivå som er økonomisk forsvarlig for Hunsfos.

Økonomiavdelingen er svært interressert i synspunkter, spørsmål og kommentarer til budsjettarbeidet og regnskapsrapport etc. for at økonomioppfølgingen skal bli et best mulig styringsverktøy mot vårt felles mål, bedre lønnsomhet!

De fleste årsberetninger blir vurdert av en egen Farmand-komité og konkurrerer om "Farmandprisen". I år var det Bergesengruppen som vant prisen. Hunsfos kom imidlertid høyt opp på lista, og nedenfor følger komitéens kommentar til vår beretning:

"Kort og konsis beretning fra styret, som på en fin måte kommenterer året som har gått. Utsiktene for 1990 er også vurdert på en tilfredsstillende måte. Det er litt uheldig at man har brukt gamle avisutklipp når årets gode resultat skal understrekes (utklippet fra DN om aksjekursens fine utvikling er ikke fra 1989).

Resultatregnskapet er bra detaljert og satt opp på en oversiktlig måte. Det samme gjelder balansen, men her kunne kanskje den rentebærende del av gjelda vært klarere skilt ut.

Regnskapsprinsippene omtales inngående først i notene. Positivt at også endringene i pinsipper tas med som en egen del av dette.

Hovedtallsversikten aller først i rapporten er satt opp på en original og fin måte hvor selskapets struktur samtidig fremkommer. Nøkkeltallene som kommer etter styrets beretning, er også meget bra.

Det er tatt inn et eget kapittel om aksjonærforhold, som blant annet viser en del statistikker vedrørende aksjen og kommenterer skiftet på eiersiden i løpet av året.

Datterselskapene Hunsfos Fabrikker og Norsk Wallboard omtales i hver sine kapitler bakerst i beretningen. Her vurderes også blant annet fremtidsutsiktene. Resultattallene nevnes såvidt for dem begge, men balansetallene fremkommer ikke. Det er ikke foretatt substansverdivurderinger i beretningen.

Presentasjonsmessig er helhetsinntrykket meget bra. Illustrasjonene er både gode og forklarende, og bildene er stort sett friske og velplasserte".

EDB

For noen måneder siden ble det i Hunsfos konsernet etablert en IT (Informasjonsteknologi)-gruppe. Formålet med gruppen er å planlegge og koordinere EDB-utviklingen i konsernet. Gruppen består av følgende medlemmer:

Bjørn Erik Aastveit, formann (representant for ledelsen)

Kjell G. Hansen, sekretær (representant for N.W.)

Viggo Engebretsen, representant for tekniske brukere

Bjørn Østefjells, representant for adm./merkantile brukere

Det arbeides for tiden med å etablere et felles datanett i Hunsfos

Fabrikker og Norsk Wallboard, og idriftsettelse er planlagt til januar 1991.

Formålet er at alle EDB-brukere i Hunsfos, enten det brukes terminal eller PC, etter hvert skal være tilknyttet et felles datanett. Dette vil muliggjøre overføring av data mellom brukere og systemer, forespørsler på en del felles data, meldingsformidling mellom brukere etc. Et grunnleggende prinsipp er at data i fremtiden kun skal registreres en gang og at alle faste rapporter bør genereres automatisk på EDB.

Men - prosessen vil nok ta noe tid!

Hunfos Interessekonto

Åpningstider:

Hver dag kl. 12.00 til 14.00

I disse dager kan vår egen butikk feire 1 års jubileum, og dette gjøres ved å utvide arealet til det dobbelte. Med andre ord en formidabel suksess.

Varetilbudet har økt, og øker stadig. I dag får du fra isskrape til telefonvarer, ja nå er det blitt en virkelig krambod.

I september er åpningstidene forandret til 2 timer åpent hver dag, og

dette har også økt salget. Økt salg skal også den nye butikksjefen ha æren for. Vår alles Ellen har virkelig fått sving på butikken, og hun er ekspert til å reklamere for de i fine varene. Butikken, som er åpen for ansatte på HF og NW, har virkelig gode tilbud og rimelige priser. Varene selges så og si uten fortjeneste, og det er jo vi tjent med.

Julegavetips:

Videokassetter Kr.49.00.

Ullfrotè undertøy:

Trøye Kr.220.00., bukse Kr.180.00.,

Sokker Kr.65.00.

Ståltermos 1liter Kr.246.00.

Musk parfyme Kr.22.00.

Vaskepulver 10 kg. Kr.200.00.

God gammeldags grønnsåpe 5 liter Kr.75.00.

For de minste har vi fått inn: Dukker, bamser, puslespill, nisser, lekebilder, joggedress mm.

Og ellers nevner vi: Pyntegjenstander, pilotjakke, div. verktøy, helsetrekk (m/kuler) til bilen, konfekt,mm.

VELKOMMEN TIL EN GOD OG RIMELIG JULEHANDEL!

Ellen i sitt rette element

Hva ønsker du deg til jul?

HP har vært på en liten rundtur i fabrikk og spurt enkelte hva de spesielt ønsker skal ligge under juletreet i år.

Andreas Aamdal
Verktøy

Julius Strubel
En god gammeldags fyllepenn

Ove Haugås
Fiskeutstyr

Erling Hurvenes
Verktøy

Per Åge Olsen
Skjorte og slips

Martin Askedal
Utstyr til fluebinding

Roald Amundsen
Alt unntatt sokker og slips

Rune Fredriksen
Bøker som omhandler krigshistorikk

Kjell Linjord
Alt mulig, men pakkene må være harde

Geir Martin Ramslien
Verktøy

Jan Blindbæk
Elektrisk fil

Karl Jonny Lundevold
Harde pakker

Bjørn Erik Aastveit
Ingen konkrete ønsker, alt mottas med takk.
(Kan leveres i Holdalssnuten 5)

Siss Ågedal Bue
Sko, håndarbeid, bøker om naturvern og barneoppdragelse

Jan Ivar Nielsen
Juletrelys (men de må leveres innen 22.12.)

Thorild Renstrøm
For enkelte på Hunsfos betyr ikke en helligdag en ekstra fridag, spesielt ikke når arbeidsstedet er Vakta.

I år er det Thorild som får ettermiddagsskiftet, og da må julaften planlegges noe annerledes.

Hvordan har du planlagt julaften?

Jeg skal klargjøre så mye som mulig før jeg reiser på jobben, bl.a. maten.

Blir det fullt kjørt når du kommer hjem?

Nei, heldigvis er Leif, min mann, alle tider til å hjelpe til, så jeg regner med at jeg kan gå rett til bords.

Kan barna holde seg våkne så lenge?

De to største klarer det fint, men den yngste (3 år) må nok få en ekstra middagslur.

Har du noen julegaveønsker?
Det må bli nye ski.

Julefeiring i andre land

På Hunsfos finnes det flere som er oppvokst i andre land og flere har andre skikker enn oss å feire julen på.

HP har vært i kontakt med 3 av disse og hørt hvordan de feiret julen tidligere.

TONYA STOKKE kommer fra Sligo som ligger på vestkysten av Irland. Hun kom til Norge i 1976.

Forbredelsene til jul er litt forskjellige i Irland enn i Norge.

Kakebakingen starter 2-3 måneder før jul, og det bakes da fruktkaker som er beregnet til dessert og til kaffen.

Juletreet er vanligvis kunstig, da det er vanskelig å få tak i ekte, men hos oss tas det ned igjen den 6. januar.

Kirkebesøk julaften er vanlig. Da

går de til midnattsmesse. Selv om flertallet er katolikker, går alle til messe.

På julaften har vi ikke middag som her i Norge, men 1. juledag er det kalkun eller skinke med plum-pudding til dessert.

1. juledag er den dagen hvor julen "starter". Barna har hengt opp strømper kvelden før og om morgenen er de fulle av gaver. For de eldre blir det pakker senere på dagen. 2. juledag blir som oftes brukt til familiesammenkomster.

Størst forskjell syntes jeg var maten, svinestek eller ribbe, og at det skulle spises på julaften. Hos oss feirer vi jul både på norsk og irlandsk vis, dvs. norsk julaften og irlandsk 1. juledag (men vi gir ikke dobbelt med presanger).

Tonya Stokke

KIM HUYNH kommer fra Saigon i Vietnam og kom til Norge i 1983.

Mye av forberedelsene til julefeiringen er annerledes enn her i landet. Vi har bl.a. ikke vinter og snø og bruker heller ikke juletre slik som her.

Alle juledekorasjoner blir laget av papp og papir, og vi lager da mye fjell og landskap, ofte dekket med "snø". Kvinnene står for julebaksten, og også vi lager julekaker.

Kirkebesøk på julaften er tradisjon for hele familien. Det er en stor del katolikker, men selv er jeg bud-dist, og vi feirer ikke Jesus fødsel slik som dere i Norge.

Julemiddagen lages på forhånd og det benyttes kalkun eller gås, men tilberedningen er annerledes enn her. Av drikke går det på kaffe og brus.

Feiring av selve julaften begynner omkring kl. 18.00. Familier med små barn spiser før den tiden slik at de er klar til å reise inn til byen for å

starte feiringen. De med små barn deler ut julegaver tidlig, mens andre venter til senere på kvelden. Alle skal til nærmeste by for å treffe gamle venner, se på alle juleutstillingene og gå i kirken. Kirkebesøk er vanlig, og alle samles i fellesskap fra alle trosamfunn. Mat får en også kjøpt på gata. Feiringen varer til langt ut på natta, og det hele avsluttes med fyrverkeri.

Her i Norge er det svært stille på julaften, alle går til sitt og det er ingen folk å se. Dette er vel den største forskjell på julefeiringen og som overrasket meg mest.

Kim Huynh

JULIUSSTRUBEL kommer fra Esztergom i Ungarn og kom til Norge i 1956.

Forberedelsene til jul er som i Norge. Kakebaking og pynting av juletreet på lille julaften.

Kirkebesøk er vanlig, men i Ungarn går folk til aftensmesse som begynner ved midnatt, og størstedelen av folket er katolikker.

Til middag er tradisjonen stekt and eller gås.

På julaften samles den nærmeste familie til middag og deretter utdeling av gaver, og som nevnt til midnattsmesse.

Feiringen av julen i Ungarn og Norge er så og si helt lik, det er ingen spesielle tradisjoner som er ulike.

Julius Strubel

ten var å studere bestrykning av papir.

“Hunsfospostens Familie” var Anne, Georg, Liv og Merete Johanson.

Bernhard Olsen, HBIL's første formann fra 1946, fylte 80 år.

Desember 1979

Direktør Jarlsby meddelte at vi hadde fått fastere grunn under føtterne. Viktige ting var at vi hadde fått godkjent skiftplanen og at vi hadde tatt farvel med kvaliteten Crest Set.

Veteraner som takket av: Arthur Bjelle, Anders Risdal og Holger Ståhl.

Norges Vel's medalje ble tildelt 34 medarbeidere.

Hunsfosposten for 11 år siden

Vi fortsetter kort omtale av de første nr. av den nye Hunsfosposten.

September 1979

Direktør Jarlsby kunne meddele hyggelige trekk. Markedsutviklingen var positiv. Produksjonen lå over de budsjetterte produksjonstall.

Disse veteraner takket av: Postmannen Torvald Engedal, Bjarne (Friberg) Flodin, Harald Gautestad og Magnus Olsen.

I Vitsestafetten var Vidar Nordhagen utfordret, og det resulterte i denne historien:

“En liten gutt spør sin far hva forlovet betyr. Jo, svarte faren, det er akkurat som om du skulle få sykkel til jul og ikke få lov til å bruke den før påske. Å, sier gutten tenksomt, men det er vel lov å ringe litt med bjellen?”

Fabrikkens gang. Direktør E. Lie meddelte en rekke positive trekk ved produksjonen. Vannføringen hadde i midten av august vært over 800 m³/s - helt unormalt på den tiden.

O. Ing. Haldor Ottar redegjorde for byggingen av oksygenblekeriet og

den datastyring som ville bli brukt.

Olav Sagemo redegjorde for Rammeplan 1980-1984. For å bistå med kompetanse og kapasitet var et amerikansk konsulentfirma, Mc Kinsey, engasjert.

Kåre Berg Andresen omtalte “Hunsfosarbeideren” - bladet som så dagens lys 1. okt. 1968, 2 år etter at den gamle Hunsfosposten opphørte. Leserinteressen var stor for dette bladet som var basert på dugnadsarbeid.

Salgssjef Birger Fjeldstad skrev om salgsavdelingen, om arbeidsrutinene der og om våre markedsforbindelser. Våre leveranser til Øst-Europa var 32%, til EF 31%, til EFTA 5% og Norge 20%.

Bedriftsforsamlingen hadde 12 medlemmer, herav ble 6 presentert nærmere: Maskinfører Harry Arntsen, disponent P. A. Ellingsen, skipsreder Johan Gerrard, direktør Tor Egil Holte, lagerarbeider Trygve Holtet.

17 av våre ansatte ledet av o. ing. G. Hanson hadde vært på en studietur til Engblad og Co., Sverige. Hensik-

“Hunsfospostens Familie” var denne gang Liv, Jorun, Dagfinn, Arne Johan, Svein og Rune Andersen. De ble behørig intervjuet og vist omkring i bedriften.

Gunhild Johansen opprettet “Gunhild-prisen” som skulle gå til de som skaffet interessant stoff fra gammel tid.

På Landsmøtet i Norsk Papirarbeiderforbund deltok fra HF: Bjørn Helge Knutsen, Marilyn Berg Andresen, Reidar Arntsen, Jan Skårdal, Lorents Larsen, Rolf Andersen og Einar Bakken.

Bedriftsforsamlingen: De seks neste (se ovenfor) ble omtalt: Sortererske Åsta Ingebretsen, direktør Odd Espolin Johnsen, Ragnar Krogstad, produksjonsplanlegger Thor Olsen, direktør og forsamlingens ordfører Sverre Walter Rostoft og skogeier Torjus Skjerholt.

På årsmøtet i HBIL ble T. Kittelsen gjenvalgt som formann, som nestformann ble valgt Rolf Andersen (ny). Gunnar Grundetjern hadde vært 40 år ansatt på Hunsfos og hadde vært 40 år som idrettsmann.

Hunsfosposten hadde fått fotograf: Nåværende redaktør Reidar Liane.

Er du kjent i Vennesla?

Det har nå blitt en tradisjon å ta med en bildekonkurranse i HP's julenummer. Denne gangen har vi valgt å presentere en samling bilder som er fotografert om natten, men det skulle likevel ikke være så veldig vanskelig

å se hvor det er.

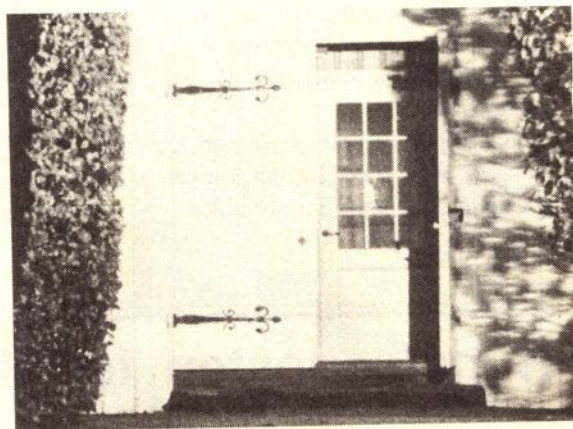
Litt vanskelig må det likevel være, så vi har derfor forstørret opp bildene slik at det kun vises et lite utsnitt av stedet, men noen kjennetegn vil du likevel finne igjen.

Send oss en lapp (du behøver ikke å sende hele siden), og skriv hvor vi har fotografert de enkelte bildene. Vi trekker ut 3 vinnere.

Lykke til!

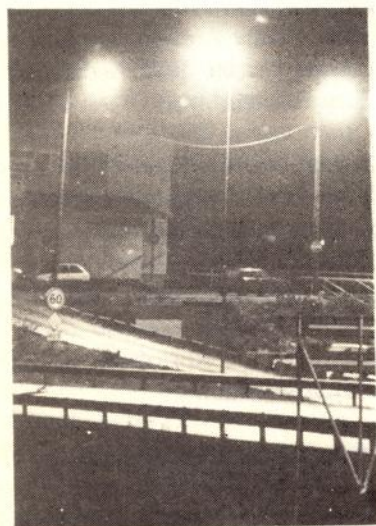
Bilde nr. 1

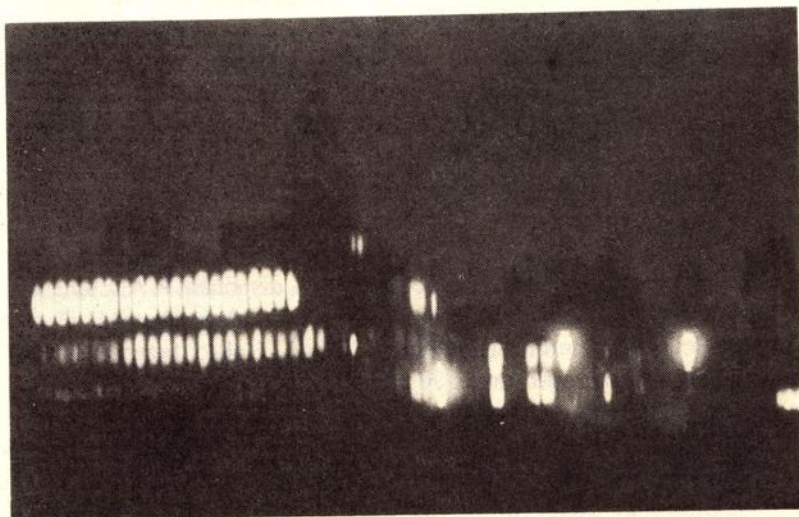
Bilde nr. 2

Bilde nr. 3

Bilde nr. 4

Bilde nr. 5

Kundebesøk fra Yorkshire, England

Tirsdag 25. september hadde vi besøk fra firmaet Hunters Armley, Leeds, England. Våre gjester var Brian Sugden, administrerende direktør og Tony Biggart, innkjøps-sjef. Firmaet er et temmelig stort trykkeri som forbruker ca. 30.000 tonn bestrøket papir i året. De har 4 Man Toraman 4 farvers rulle heat set offset maskiner. Halve forbruket er i treholdig bestrøket. Feriemagasiner er en viktig del av deres oppdrag.

Vi har i 1990 levert ca. 500 t Hunsblade Gloss 80 - 115 gram, og de synes vårt papir er bra. De ønsker imidlertid at vi øker hvitheten på vår Hunsblade for å komme på linje med Italias Burgo Roffset 6 og Hollands KNP Royal Pressno 400. Tonnasjen er tilgjengelig for oss, så nå har vi virkelig noe å arbeide mot. Prisesmessig er vi konkurransedyktige.

Både mr. Sugden og mr. Biggart er meget hyggelige og fagmessig særdeles imponerende, og de satte stor pris på å få se en integrert papir-fabrikk fra ende til annen.

Som førstegangsbesøkende til Norge var de mektig imponert over

Fra v. ser vi: Ian Tunstall, Crossley W, Tony Biggart, H.A., Mike Andrew, Crossley W og Brian Sugden, H.A.

den vakre natur og den fine skjærgård. For mennesker som er vant med høy- og lavvannforskjell på fra 3-12 meter, kunne de ikke skjønne at i Kristiansand var forskjellen uvesentlig. De syntes havet så så rolig og "smult" ut. Vi som bor her vet jo om

andre ting!

Det ville være hyggelig å tenke på at vi kunne levere i størrelsesorden 2000 t/år mot slutten av 1991.

Vi ser gjerne disse to gentlemen hos oss igjen til sommeren.

Veteraner som takker av

Georg Brufjell sluttet hos oss like før ferien i fjor. En skrantende helse gjorde at han gikk sykemeldt en tid, og han er nå trådt inn blant pensjonistene.

Georg er innfødt venndøl. Sitt første møte med arbeidslivet hadde han som visergutt hos frukt og grønnsakhandler Midtgård i Kristiansand. Senere jobbet han på gartneri før han gikk over i anleggsbransjen som murerhandtlanger. Han reiste rundt på forskjellige bygg på Sørlandet. Var bl.a. med på byggingen av Herredshuset i Vennessla. Han likte yrket meget godt, men mye reising eller pendling som det heter nå, gjorde at han i 1952 søkte seg inn på Hunsfos.

Han begynte i PM 5, men fikk ganske tidlig 1 års permisjon for å

være med på byggingen av Moseidmoen skole. Tilbake her igjen var han en tid ved rullestolene på PM 1-2. Deretter kom han inn på verkstedet, i murerjengen som det het. De siste årene før han sluttet var han så smører på dagtid.

Nå fordriver han tiden med forskjellige gjøremål. Det blir litt fiskeing, vedhogging og litt av hvert. Ingen fritidsproblemer, sier Georg.

Vi ønsker lykke til i tiden framover.

Thorleif Seljås ble født i Åmli den 9.8.1923. Han vokste opp på gården hjemme hos foreldrene, og gikk på Fiskvatn skole 5 km fra hjemmet.

Etter skolegangen arbeidet han heime hos sin far på gården. I 1945,

da krigen var slutt, flyttet han til Kristiansand. Han leide seg hybel og fikk arbeid ved Falconbridge. Der ble han til 1953, da han fikk jobb på Knudsens Karosserifabrikk på hjørnet av Dronningensgt. og Elvegata, der hvor Shell-stasjonen er i dag. Her jobbet han med det elektriske anlegget på bussen. Ca. 3 år ble Thorleif der. Da tok han et skipselektrikerkurs og reiste deretter til sjøs i 3 år.

Her på bruket begynte han 2. januar 1960. Han begynte ved saksa i PM 5, men fikk ganske snart jobb på elektrikerverkstedet. Og der har han vært siden, både som skifteelektriker og på dagtid. Han gikk over i pensjonistenes rekke den 20. juli i år, etter vel 30 års tjeneste.

Vi ønsker Thorleif mange gode år fremover.

Opprydding på "Sibir"

Bedriftens skraplass, også kalt "Sibir", er nå en saga blott. Noe nord for tømmerkrana lå plassen. Rett i synet på alle veifarende på riksveien langs elva. Det var et lite presentabelt ansikt utad for bedriften. Dessuten var det litt av et rot på området. Ingen var tjent med å ha det slik.

I forbindelse med utvidelse av tømmerplass og storrydding av området, ble det besluttet at hele "Si-

bir" nedlegges og en ny samleplass for "Skrap" etableres. Den nye plassen er på tømmerlagerplass på Mo-seidmoen.

Den store Sibirdagen var mandag 22.10.90. Alle maskindeler o.l. var på forhånd merket. Noe skulle man fortsatt ta vare på, mesteparten skulle til skrapsentralen. 4 lastebiler, 2 hjullastere samt personell fra tomta, innkjøp, industrivern, Tveit og skrapsentralen var i sving. Alle gjor-

de en meget bra jobb. Personell fra alle resultatenehetene var også på plass store deler av dagen. Dette for å sikre at vi ikke kasserte ting vi burde tatt vare på. I løpet av den samme uka ble plassen finryddet og fremstår nå i helt ryddet stand.

Innkjøpssjefen er utpekt som ansvarlig for "nye Sibir". Han vil i den forbindelse utarbeide nye regler og retningslinjer for den nye plassen.

Styrets beretning 1990

Styret 1990 har bestått av følgende personer:

Øystein Lie	leder
Kjell Linde	nestleder
Geir Olav Robstad	kasserer
Bjørge Nesset	sekretær
Liv Tone D. Larsen	styremedlem
Inger J. Flatland	styremedlem
Jarle Lie	styremedlem

Styret har hatt 18 styremøter, hvorav 4 utvidede med besøk fra Bedriftshelsetjenesten og sykkelgruppa. I tillegg har vi hatt et møte med alle oppmenn/gruppeledere.

HBIL har igjen lagt et aktivt år bak seg. Våre mange håndball- og fotballentusiaster både på dame- og herresiden har gjort en god figur innen bedriftsidretten. Og våre andre aktiviteter og grupper fungerer også bra. Nytt av året er serie i volleyball for mix-lag.

Styrets mål og motto er i år som i fjor: Bedre helse skaper bedre trivsel! Og for å fremheve bedre helse hos den enkelte, har vi hatt en del tilbud både i vår og nå i høst. Vi begynte med salg av overtrekksdresser i slutten av januar, og fortsatte med joggesko-salg i april. Og innimellom dette hadde vi gøy og god trim i Velferden. Da holdt vi gratis dansekurs for nybegynnere/videre-

gående i swing/rock og gammelswing.

Vårhyggefesten ble avholdt 4. april i Velferden med sunn og god mat i fokus.

Sammen med Bedriftshelsetjenesten arrangere vi Trekampen. Den ble avholdt 11. juni i strålende solskinn. Oppslutningen var ikke så helt bra, men de som deltok så ut til å storkose seg.

I hele sommer fra midten av juni til ut september har vi hatt en stor "Sykle til jobben" aksjon, hvor ca. 250 av de ansatte deltok. Denne aksjonen ble avsluttet med fest i kantine 11. okt. der de heldige vinnere av de flotte premiene ble trukket ut.

Også i høst har det blitt arrangert dansekurs i swing/rock og gammelswing.

Vi avslutter sesongen i år igjen med Alternativt Julebord. Også dette i samarbeid med Bedriftshelsetjenesten, og datoen er satt til 14. desember.

Vi benytter anledningen til å takke Bedriftshelsetjenesten for deres velvilje og det flotte samarbeid vi har hatt med dem.

Ellers takk til alle dere som deltar aktivt i HBIL og støtter opp om våre arrangementer.

I tillegg til årsberetningen fra idrettslagets styre, vil referenten legge til følgende: 15 stykker deltok på årsmøtet, inklusive styret. Formann Øystein Lie var selvsagt skuffet over deltagelsen.

Tre stykker fra styret sa fra seg gjenvalg av forskjellige årsaker. Kjell Linde (nestformann), Liv Tone Larsen (kasserer) og Bjørge Nesset (sekretær). De fikk alle sin fortjente ros for det arbeidet de har nedlagt for idrettslaget. Gaver, blomster og noen pene ord fra Øystein Lie med på kjøpet. Øystein Lie sa følgende om de tre:

Kjell (Linde) er typisk. Stadig fram og tilbake som en strikk, og i sentrum av begivenhetene. Liv Tone (Larsen), som var kasserer gikk alltid hundre prosent inn for oppgavene, sviktet aldri. Hun har også vært med i styret i flere år. Om Bjørge (Nesset) sier Øystein: Hun har gjort en skikkelig god jobb. Å være sekretær er uhyre viktig, nesten alfa og omega, sier Øystein.

Etter Øystein Lie's smigrende omtale, tok Kjell Linde ordet. Han vil gjerne få takke for den tiden han har vært med i idrettslagets styre. 5 år hvis han ikke husket feil. Det har vært noen fenomenalt interessante år, og mye moro har det vært.

Ellers ble det lagt fram to forslag på årsmøtet. Det ene var premiering av 2. laget som rykket opp en divisjon. Dette ble godkjent av styret, og premiering vil bli foretatt på Vårhyggefesten.

Det andre forslaget lød som følger: Bør ikke kravet til krystallglass reduseres for Old Boys laget i fotball? Det er vel ikke riktig å sidestille dem med f.eks. 1. laget, som tross alt legger mer i fotballen og satser deretter? Dette forslaget ble nedstemt i styret.

Til slutt takker formannen for gode og fyldige beretninger.

Styret i HBIL

Håndball- sesongen 1990-91

1. laget startet opp 27. august med kampene i 2. divisjon. Etter fem kamper i serien, har vi kapret 5 poeng. Det har vært litt problemer med å få skaffet nok folk til enkelte kamper. Dette kan skyldes at 2. laget har spilt kamper på samme dag, men også at en del av spillerne arbeider skift.

Vi har også deltatt i en stor turnering som heter K.M.V. cup, der deltar lag fra hele Sør-Norge. Der gjorde vi en kjempeinnsats alle sammen. Vi kom helt til kvartfinalen med tap for Handelsreisende som senere vant hele turneringen. Så en ting er sikkert, vi kan hvis vi vil i håndballen også.

Det gjenstår 8 kamper i serien før sesongen slutter i april. Er det noen som har lyst til å være med i håndball, så ring app. 331.

*Sportslig hilsen
Oppmann Bjørn H. Knutsen*

Rapport fra damehåndball-laget

Vi har spilt 6 seriekamper. Fem seier og ett tap er resultatet til nå. Det har gått over all forventning, men vi trenger flere spillere. Hvis noen er interessert, kan de møte på trening i Vennesla Videregående onsdag kl. 20.00.

Det gjenstår 7 kamper av denne sesongen. Hvis vi kan fortsette med dette spillet vi har vist hittil i år, har kanskje HF et damelag i 2. divisjon til neste år.

Karin Hodne

Nedrykk til 2. divisjon for Hunsfos Oldboys

Vi har hatt store problemer med å stille lag i år, sier oppmann Arild Larsen. I to kamper måtte vi trekke laget fordi vi ikke kunne stable mer enn seks mann på beina. Disse to kampene ga oss 0-3 i protokollen. Dessuten spilte vi også en kamp med bare seks mann, mot Elkem (tapte 2-8). Det har vært en del tilfeller der spillere har sagt ja til å spille, men ikke har dukket opp på kampen. Det er forferdelig ergerlig. De kunne i alle fall gi beskjed hvis noe kom i veien.

I år har 2. laget benyttet 17 spillere. Og av dem vil gjerne oppmann Arild Larsen gi honnør til følgende spillere som har vært svært flinke til å stille opp: E. Sakariassen, Ø. Omdal, G. Moy, E. Moy, H. Skuland og T. Bjorå. Arild sier også at han skulle ønske at laget hadde hatt en keeper til. Rolf Andersen har stått i mål i år, men de gangene han ikke har hatt anledning er det straks problemer. Arild vil derfor gjerne gi et hint til Hunsfos og Vindbjarts gamle storkeeper gjennom en årrekke, Tor Olsen, om å børste støvet av keeperhanskene.

Ellers oppfordrer Arild forn'ete gang gamlinger på Hunsfos om å stille opp. Aldersgrensen er som kjent 35 år, men med tillatelse til å bruke to mann som har fylt 33 år. Det er ingenting å være redd for. Her settes ikke kondisjonen i høysetet. Og stort sett blir kampene til Old Boys spilt på Moseidmoen. Det er jo bra. Til slutt nevner Arild, at selv om det ble nedrykk så ble sesongen likevel reddet da de slo Wallboarden 5-2. Vi viste at vi er best i konsernet, humrer han. For øvrig var "Knuden" (B. H. Knutsen) i sitt ess i denne kampen og banket inn tre mål.

Vennesla trimmen

Vi har hatt en liten prat med Per Yngvar Lorentsen, en av lederne av Vennesla Trimmen. Han sier at det ble en svært skuffende oppslutning om denne aksjonen.

Da kortene til Vennesla Trimmen ble lagt ut, var det en voldsom interesse. Men etter hvert, sier han, så kom "sykle til jobben" aksjonen på banen med flotte premier, sponset av såvel bedriften som Idrettslaget. Da var egentlig løpet kjørt.

Vennesla Trimmen hadde ingen mulighet til å konkurrere med slike premier. Dessuten var det umulig å reklamere med de og de premiene, så lenge meningen var at startkontingenten skulle finansiere premiene. Det var også meningen å avslutte denne aksjonen med en koselig sammenkomst ved Kjåvann med bål og grilling.

I alt var det kun 12-15 deltagere med på Vennesla Trimmen. Imidlertid lover Per Yngvar og resten av aksjonen å komme sterkt tilbake neste år.

Til slutt kan det nevnes at G-Sport, Vennesla, dekket utgiftene til trykkingen av kortene.

Gavekort á kr. 350,- ble trukket ut til følgende:

Torfinn Arntsen
Åsta Ingebretsen
Svein Johannessen

Sesongen for Hunsfos' 2. lag i år har stort sett vært en eneste lang triumferd. Kun tre poeng gikk tapt underveis. Eneste skår i gleden, hvis en skal være svært pirkete, er at det ikke ble 1. plass i 3. divisjon. Men bevarer, gutta og oppmann Edgar Larsen er kjempefornøyd med 2. plassen. Det er mange år siden 2. laget har gjort det såpass skarpt i fotball.

Og hva kan så grunnen være til 2. lagets suksess i år, spurte vi lagets oppmann Edgar Larsen?

Han tror det først og fremst er pga. en fabelaktig lagånd, der alle har tatt sin tørn. Og ikke minst har det vært en fast stamme gjennom hele sesongen som utvilsomt har ført til god stabilitet. Edgard sier videre at selv om det er laginnsatsen som har vært fremtredende, er det ikke til å komme forbi storspillet til lagets bakerste klippe, Kåre Andersen. På en ypperlig måte har han organisert forsvaret, noe som også målforskjellen gir en god pekepinn på. Lager har sluppet inn desidert minst mål i hele divisjonene. Kun 13 i alt. Sels av disse baklengsmålne kom i en og samme kamp, der laget måtte spille med en utespiller i mål. På de resterende 12 kampene slapp laget kun inn 7 mål. Ikke dårlig, hva?

Hunsfos og Forsvaret, som vant på målforskjellen, har vært i en særklasse i år. Hele 8 poeng var det ned til tredjelaget på tabellen.

Et av høydepunktene i år, var siste seriekamp mot Høie. Det betyr alltid litt ekstra å spille disse lokaloppgjørene mot Høie, sier Edgard. I fjor trakk Høie det lengste ståret, mens hevnen var søt for Hunsfos i år. Høie ble lagt godt til rette på "slaktebenken", og Hunsfos var ikke fornøyd før det stoppet på 5-0 seier. Kampens store spiller ble utvilsomt Rolf Tambini. Tambini, som egentlig spiller på 1. laget, viste seg som en svært så målfarlig herremann. Hele 4 mål smelte han i "kassen".

Til slutt, på oppfordring fra spillerne til 2. laget, må vi ta med at Hunsfos' 1. og 2. lag brakket sammen tidligere i år i en treningskamp. Re-

sultatet ble seier igjen til 2. laget (2-1). Laget har tydeligvis lagt seg til en god vane i år. Å vinne. "En god vane er vond å vende" sier ordspråket. Til slutt gratulerer Hunsfosposten med pokal og en kjempeflott sesong.

2. laget har stort sett bestått av følgende spillere: Kåre Andersen, Arve Berntsen, Bernt Bårdsen, Ole K. Hodnemyr, Jan E. Jakobsen, Edgard Larsen, Willy Larsen, Jarl Nordhagen, Terje Oksum, Terje Olsen, Øyvind Omdal, Erik Rossevatn, Geir Rossevatn, Kai O. Steinsland, Ronnie Wetting.

Målscore:

W. Larsen	10 mål
T. Oksum	9 "
E. Larsen	4 "
R. Tambini	4 "
A. Berntsen	4 "
O. K. Hodnemyr	2 "
K. Andersen	2 "
B. Bårdsen	2 "
J. E. Jakobsen	1 "

1 mål er ikke registrert

I år er første året som Vest-Agder Bedriftsidrettskrets arrangerer serie i volleyball. Andre plasser i landet har dette holdt på i mange år, med både 4 og 5 divisjoner. Men nå er vi altså i gang her også, og dette måtte selvfølgelig Hunsfos være med på.

I juni hadde vi vår første trening, og etter en periode med uhyre stor interesse, men usedvanlig dårlig fremmøte, ser det nå ut som stammen i laget har satt seg.

Serien vi spiller i består av 12 mix-lag, dvs. at damer og herrer spiller på samme lag. Første kampen spilte vi mot Høie 1, og vi vant "lett" 3-0. Siden den gang har både +Bank, Sørlandsbanken og VAE fått stryk av "venndølane". Faktisk ligger vi pr. dato på 2. plass, med bare Siemens foran oss på bedre settforskjell. Den 25.2. skal vi spille mot dem, og i en slik toppkamp er jeg sikker på at vi trekker 3-4 tilskuere også!

Som trener er jeg veldig godt fornøyd med at folk med vidt forskjellige forutsetninger synes at det er trivelig å være med. Helt fra Ole Kristian (Hodnemyr) som landslagsspiller i "fu-volleyball", til andre som åpenbart aldri har tatt i en ball før. Det er gøy.

Det er fremdeles plass til flere på treningen, så hvis noen har lyst til å komme, er det bare å stille opp i Vennesla Videregående Skole fredager fra 16.30 - 18.00.

Vel møtt!

Tom-Egil Seljås

En bedrift i omstilling

Vi har vært igjennom en tøff tid, men nå ser det endelig noe lysere ut. Usikkerheten om arbeid har nå i flere måneder opptatt våre tanker. Siste nytt viser imidlertid at det foreløpig ikke blir oppsigelser, og vi kan derfor puste litt lettere.

Melding om store bemanningsreduksjoner og ny organisasjonsplan kom brått på. Uventet vil slike ubehagelige vedtak alltid komme. Våre tanker vil helst ikke være opptatt av muligheten for slike drastiske virkemidler.

Likevel, jeg tror alle har gitt uttrykk for enighet og positiv innstilling til ledelsens mål - større inntjeningssevne og sikrere fremtid for Hunsfos Fabrikker.

Bemanningsreduksjoner og omorganisering vil ofte foregå parallelt i arbeidslivet. Avgjørende for hvordan vi takler en slik omstilling er vår evne til å mestre. Altså, hvordan mestrer våre ledere sine roller som budbriner, formidlere osv., hvordan mestrer de ansatte å takle den nye arbeidssituasjonen, usikkerheten og eventuelle oppsigelser.

Evnen til å mestre er delvis personlig og for en stor del også kulturelt avhengig. Svært viktig for mestrings-evnen er forventningene. Dvs. hva var det vi forventet kunne hende med vår arbeidssituasjon. Et eksempel her er anleggsarbeideren som er innstilt på å flytte på seg eller gå arbeidsledig straks anleggsarbeidet er ferdig. Dette er en forventet omstilling, og reaksjonen på det blir derfor ikke så kraftig. Han mestrer denne situasjonen. Hva forventet vi oss her på Hunsfos? Følte vi at Hunsfos var en trygg arbeidsplass? Mitt inntrykk er at de fleste følte seg trygge. 1989 gav et bra overskudd, av de bedre de siste årene. Sommeren 1990 ble det ansatt nye arbeidstakere her ved Hunsfos. Det så trygt ut. Det er derfor forståelig at melding om store bemanningsreduksjoner og omorganisering kom som et sjokk. Dette selv om målset-

tingen og begrunnelsen for tiltakene er fullt forståelige.

Hvordan påvirkes helsen ved slike omstillinger? Dette er avhengig av svært mange faktorer. For det første er den enkeltes evne til mestring viktig. Videre berører omstillingen oss i svært ulik grad. Noen får samme jobb, samme sjef og samme arbeidsbetingelser som før. De blir lite berørt av endringene, annet enn på det rent følelsesmessige plan. Andre får imidlertid ny jobb, nye utfordringer og nye medarbeidere. Noen går opp eller ned i bedriftshierarkiet. De eldre arbeidstakerne får et press på seg for å kutte ut arbeidet og komme over på en "ordning". Noen får kanskje oppsigelse.

Alle disse mulige endringene stresser oss i mer eller mindre grad. Noen kan bli søvnløse, noen deprimerte, noen får hodepine, andre ømme muskler osv. Heldigvis er mange like friske og pigge som før og ser ut til å mestre situasjonen helt og fullt ut.

Vi er nå kommet et godt stykke på vei i omstillingsprosessen. Hvordan har vi mestret dette så langt? Dette er et spørsmål som ledelse, arbeidstakere, organisasjoner og bedriftshelsetjenesten må stille seg selv. Har vi taklet situasjonen, kommet med rett informasjon til rett tid, gitt uttrykk for frustrasjon på en fornuftig og riktig måte, vist omsorg og medmenneskelig forståelse - totalt sett mestret situasjonen og kommet styrket ut? Eller har vi vært hensynsløse, ufine, følelseløse og lite samarbeidsvillige? I så fall er vi helsefarlige og er med på å skape sykkelighet i organisasjonen vår.

Helseapparatet er vanligvis trenet til å ta seg av sykkelighet. Vi kommer ofte inn først når sykdommen er åpenbar. Fortsatt vil vi gi mye av vår innsats i dette arbeidet. Likevel ønsker vi som bedriftshelsetjeneste å spille en mer aktiv rolle før sykkelighet inntreffer, delta i det såkalte fore-

byggende helsearbeid. Sykdom i forbindelse med omstillingsprosessen kan også forebygges. Det synes foreløpig å ha gått brukbart nå i denne første fasen, det er kun små tegn til sykkelighet i organisasjonen. Likevel, der hvor det forefinnes oppleves det svært smertelig, og er ofte vanskelig å angripe og tilhele. Skal vi se litt selvkritisk på bedriftshelsetjenesten, har vi kanskje vært for lite aktive og for lite frampå med forebyggende synspunkter.

En omstilling er for samtlige ledd i organisasjonen en læring. Vi tar lærdom for senere tids bruk. Viktig er det å nyttiggjøre oss denne lærdommen i det videre arbeid fremover. Fortsatt gjenstår det mye ugjørt i forhold til den nye organisasjonen her på Hunsfos.

Det som til slutt vil gjøre organisasjonen funksjonsdyktig, er at det blir tilrettelagt for smøring og trimming av organisasjonen. På det personlige plan er det viktig at folk trives. På Hunsfos har trivsel stort sett vært en selvfølge opp gjennom årene. Dette er en verdi som må ivaretas skal vi kunne nå de mål som er satt. For å oppnå trivsel, trenger vi en ledelse med forståelse. Vi trenger alle gode samarbeidsevner, og vi trenger alle å føle vi blir hørt. Arbeidsbokmetoden er et verktøy som kan opprettholde mye av trivselsaspektet her på fabrikk.

Først når vi alle jobber godt sammen har vi skapt grunnlaget for å nå nye mål, fremskaffe nye produktjonsrekorder, få økt inntjening og skape en sikker framtid for Hunsfos Fabrikker.

*God jul!
Godt nyttår!
Harald Skuland
Bedriftshelsetjenesten*

Avslutningsfest for "sykle til jobben"-aksjonen

Torsdag 11. oktober holdt "sykle til jobben"-aksjonen avslutningsfest, eller kosekveld om man vil, på kantina. Høydepunktet var selvfølgelig premieutdelingen. Det var noen skikkelige "gulrøtter" det skulle trekkes om. Hovedpremien var sydentur, 2. premie en week-end på hotell i Vrådal og 3. premien var en sykkel. Videre så skulle det trekkes om 5 krystallglass og 5 sykkelhjelmer.

Først ønsket idrettslagets formann, Øystein Lie, de ca. 40 fremmøtte velkommen. Han hadde nok håpet på bedre oppslutning. Det var tross alt 187 stykker som hadde deltatt i sykkelaksjonen. Han la til at aksjonen vil prøve å legge til rette utover vinteren, slik at interessen for syklingen til jobb kan opprettholdes.

Tiltak kommer. Følg med, følg med.

Etter Øystein Lie's innledende ord, var det tid for bevertning. Lapskaus, som smakte fortreffelig, samt kaffe og deilige wienerbrød.

Da maten var vel fordøyd - og for å bygge opp spenningen før trekning - ble det lagt inn noen morsomme leker og noen sanger godt akkompagnert av Per Inge Førde (piano) og Trond Arntsen (gitar).

Så endelig kom øyeblikket da Liv Tone Larsen og Inger Flateland kunne begynne trekningen fra bollen som Svein Johansen holdt høyt hevet over sitt hode. Først ble vinnerne av sykkelhjelmene og krystallglassene trukket ut. Så kom trekningen av hovedgevinstene. Gunnar Andersen stakk av med sykkel. Week-enturen gikk til Per Yngvar Lorentzen.

Da hovedgevinsten skulle utdeles, ble direktør Guttorm Vennesland ropt frem av Øystein Lie, for å foreta trekning. Det var jo naturlig ettersom det var Hunsfos som hadde sponset hovedpremien. Og nå var det sitrende, spennende og tyst i salen. Det var nok mange som ønsket å vinne selve "gulrota" med stor G. Spenningen ble utløst da direktøren leste opp Reidar Berntsen som vinneren av første premie.

Som tidligere nevnt var det dårlig fremmøte. Faktisk var bare 3 av de 13 vinnerne til stede. Det satte en aldri så liten demper på det hele. Skuffende med tanke på de fine premiene som var lokkemat. Allikevel ble det en koselig og spennende avslutningsfest for de som var til stede.

En liten prat med vinnerne av hovedgevinstene

1. premie: Reidar Berntsen

Vinneren av sydenturen i "sykle til jobben" aksjonen ble som kjent Reidar Berntsen. Han er 23 år, jobber i råstoffabrikken og bor på Moseidmoen. Det meste av fritiden hans går med til bygging av et småfly (2 pers.). Han regner med å bruke 1 1/2 årsverk på dette. Videre har han drevet med både hanggliding og fallskjermhopping.

Hvor skal du reise for gevinsten?

Vel, jeg håper å kunne gjøre en vri med denne premien. I stedet for å reise til Syden, kunne jeg tenke meg å bruke premiebeløpet til å fly sammen med en kamerat (som har flysertifikatet) nedover Europa, kanskje Jersey. Min store interesse er flyging. Jeg trenger enda noen flere flytimer for å oppnå de 40 timer som kreves for å få A-sertifikat.

Bruker du sykkel aktivt?

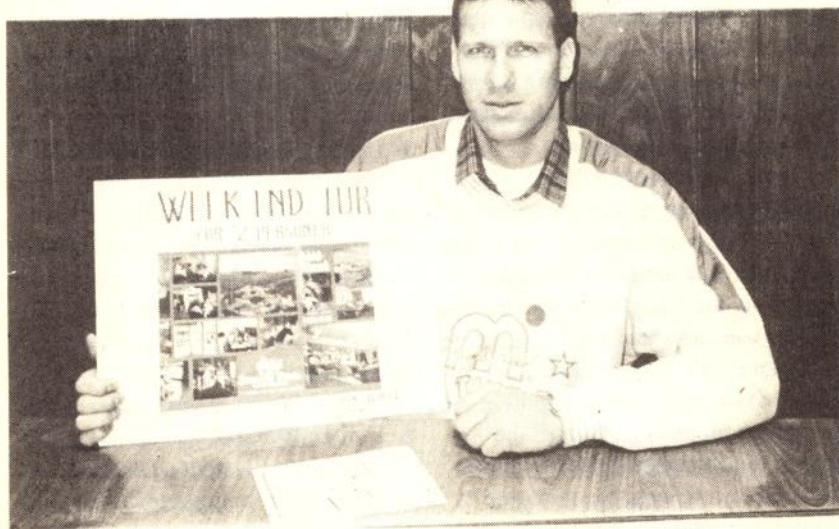
Ja, jeg gjør det. Har syklet veldig mye opp gjennom åra. Først som avisbud i 12-13 års alderen. Det var ikke få sykler som ble slitt ut på et

Forts. neste side

eller annet vis da jeg var avisbud. De fikk nokså røff behandling, og vedlikeholdet var det så som så med. Jeg synes ellers det er godt å ta sykkel

en tur, når jeg f.eks. føler meg litt rastløs. Dessuten er jeg helt avhengig av den til forskjellige gjøremål, ettersom jeg ikke har bil.

NB! Rett før Hunsfosposten går i trykken har vi fått melding om at Reidar Berntsen har fått lov til å bryke Sydenturen til flytimer.

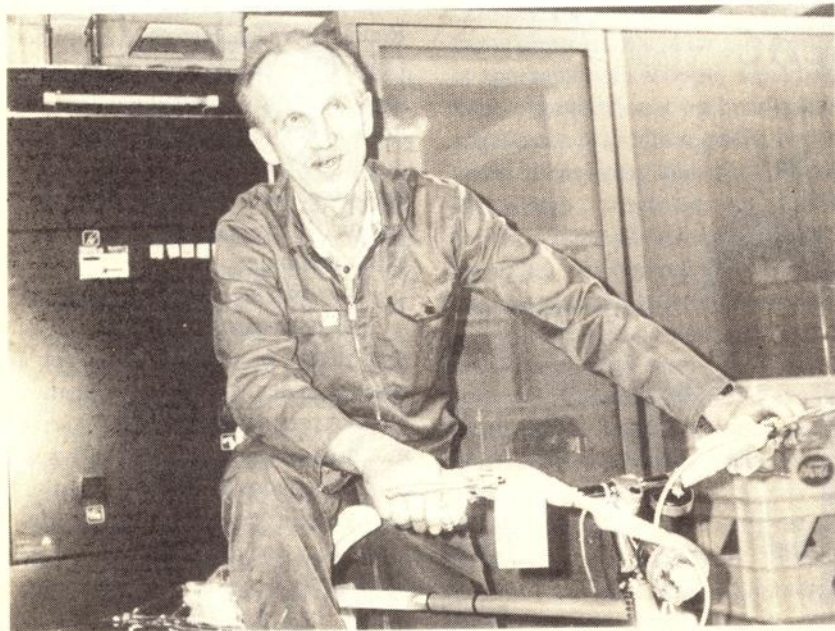

2. premie: Per Yngvar Lorentsen

Når har du tenkt deg på hotellferie i Vrådalen?

I løpet av vinteren, slik at jeg kan

bruke skiene. Tar med meg kona, og legger til noen kroner slik at ungene også kan bli med.

3. premie: Gunnar Andersen

Reiser du mye?

Nei, men jeg har vært i Vrådalen før (samme hotell), såvel sommer som vinter. Det er en alle tiders plass.

Jeg vet du sykler mye, hvor mye trener du?

Stort sett hver dag i sesongen (mai-sept.), med en hviledag innimellom. Akkurat nå er det forholdsvis rolig, så det blir vel 2-3 dager i uken.

Sykler du mye i konkurranser?

Jeg deltar i bedriftssykkelløp. Har stilt opp i 13 løp denne sesongen (av 15). Har vunnet 12 og fått en 2. plass. Det er synd det er så liten interesse her på Hunsfos for bedriftssykling. Vi er kune tre stykker som har deltatt. Det er synd, ikke minst fordi det er veldig gøy. Skulle ønske flere ville stille opp når vi begynner igjen til våren.

Fornøyd med premien?

Kjempefornøyd! Det vil jeg bare si, for meg var dette 1. premien. Faktisk er sykkelstolen nesten maken til den jeg kjøpte under sykkelaksjonen i fjor. Men den ble stjålet. Riktignok ble den dekket av forsikringen. Likevel er det trist at en ikke kan få lov til å ha tingene sine i fred.

Så nå har du tre sykler, den gamle havner vel på skrapentralen?

Å nei, men er det noen som vil ha den, kan de bare komme og hente den hjemme hos meg.

Sykler du mye på fritida?

Litt blir det, stort sett rundt om i bygda

Hunfos B.I.L. på OL-landskamp Norge-Ungarn

Tirsdag 9. oktober 1990 reiste vi 10 stk. ned til Kristiansand stadion på fotball-landskamp. Det skulle skje en god del der nede den kvelden, kl. 18.20 begynte det med at Starters lag fra 1980 spilte mot kjente folk som bl.a. Odd Iversen, Kjell M. Bondevik, Svein Kvia og Arne Dokken. Starters lag vant til slutt 7-5.

Da oppvarmingskampen med elite-veteranene var over, begynte landskampen. Nøyaktig kl. 19.00 gikk avspark, og det ble en helt topp landskamp med masse sjanser, fart og spenning som til slutt gav 3-1 seier til Norge.

Det mest spennende under landskampen var pauseopptreden av seks bedriftsspillere som var med i straffekonkurranse. Hvem andre enn Tor H. Olsen var representant for Hunfos. Alle skulle skyte tre straffer hver på Startkeeperen Dumitri Muraru. Første bom kostet 3.000 kr., andre bom kr. 7.000 og 13.000 for å bømme på alle tre. Tor H. klarte seg meget bra. De to første satt klistret i mål mens det tredje gikk utenfor, så Hunfos måtte ut med 3.000 kr. Hvis han hadde hatt tre fulltreffere, hadde Hunfos B.I.L. fått 4.000 kr. i kassa. Det var bare Svein Mathisen som var bedre enn Tor. Han fikk inn alle sine tre straffer, og Fædrelandsvennen ble dermed 4.000 kr. rikere.

Ellers så ble det en fin kveld med mye folk og god stemning. Heia-gjengen til Tor H. oppnådde også å markere Hunfos Bedrift med hvite kjeledresser og vaiende flagg.

Til slutt vil vi rette en takk til Hunfos som gav oss billettene til denne toppkampen.

De som var med var:

Inger Flateland, Målfrid Skaiå, Allan Tharaldsen, Tor H. Olsen, Tommy Slåen, Svein Slåen, Rolf T. Fjermeros, Rolf Tambini, Thorbjørn Norhagen, Jarle Lie.

Jarle Lie

Årsrapport 1. laget fotball

Årets sesong har vært litt opp og ned. Vi begynte dårlig, men tok oss bra opp utover sommeren og høsten. Vi havnet i år midt på tabellen, mens vi kom helt til semifinalen i cupen.

Vi har også vært med på en del treninger, hvor høydepunktene var 1. plass i Venneslaturneringen for bedriftslag og en meget bra 2. plass i Nyttårscupen på Gol.

Vi har i år hatt litt problemer med å skaffe nok folk, så vi ønsker alle nye og gamle fjes velkommen til innendørstrening hver onsdag kl. 21.00

på Vennesla Videregående skole. Lørdag kl. 13.00 er det trening ute på Moseidmoen.

Årets lag besto av Jarle Lie, Rolf Tambini, Rune Haugen, Svein E. Slåen, Tommy Slåen, Jack V. Svendsen, Torbjørn Nordhagen, Tor H. Olsen, Egil Moy, Jonny Svaland, Paul T. Joreid, Helge Honnemyr og Bjarne Abrahamsen.

Årets storscorer ble: Tor H. Olsen, 5 mål.

T. Slåen

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Damelaget i håndball

Ja, nå er sesongen begynt for fullt, og vi er alt halvveis. Damelaget på Wallboarden har rykket opp fra 3. div. til 2. div. i år, og får nå kjørt seg skikkelig. Så en del tap har det blitt!

Treningsmulighetene er dårlige pga. at Venneslahallen alltid er opp-tatt og Vennesla Videregående skole er altfor liten til å trene i for håndball.

Men en tanke til neste sesong, kan være å slå seg sammen med Reber og Hunsfos og søke om å få enten Venneslahallen, Øvrebøhallen eller Ivelandshallen som er fine å spille i.

Men selv om det har blitt mye tap, står vi på som aldri før, og har det gøy.

Alle nye medlemmer blir mottatt med åpne armer, og kunnskaper om håndball er ingen betingelse.

Resultatene til nå er:

Reber - Vige/wall	7-5
Falconbridge - Vige/wall	14-7
Elkem - Vige/wall	14-2
Vige/wall - Peter Løvås	5-4
VA Sentralsykehus - Vige/wall	6-5
Skeiegruppen - Vige/wall	9-5
Cubus - Vige/wall	10-2

*Hilsen Bjørg Marit Viste
Oppmann*

Herrelaget i håndball

Resultatene til nå er:

Elkem - Vige/wall	13-7
Vige/wall - Linjegods	0-7
(Vige/wall stilte ikke lag)	
VA Sentralsykeh. - Vige/wall	15-13
Vige/wall - Lærerne	10-8
Vige/wall - Bok & Papir	10-11

*Hilsen Alf Vennesland
Oppmann*

Fotballsesongen 1990

Enda en fotballsesong er over, et halvt år til vi kan snøre oss på fotballstøvlene igjen. For våre lag har det vært en meget dårlig sesong. Det har vært vanskelig å skaffe folk som vil være med. På dette felt må vi bli betydelig flinkere, folk må være positive til bedriftsfotballen. Flere kamper har vi ikke klart å stille lag en gang, og det er for dårlig på en så stor arbeidsplass.

For laget vårt i andre divisjon var sesongen helsvart, laget endte nest sist og rykket dermed ned i tredje divisjon. Laget fikk flere store nederlag, og oppmann Thom Gunnufsen opplyser til Hunsfosposten at dersom ikke interessen øker, så må det vurderes å trekke laget fra serien.

Oldboyslaget i første divisjon klarte seg bedre og endte til slutt på sjuende plass. I cupen kom laget til kvartfinalen og ble her utslått av Sørlandsbanken. Hunsfos vant prestisjekampen hele 5-2, og her ble vi rundspilt i perioder. Oldboyslaget har i høst hatt problemer med skader på nøkkelspillere, dette har resultert i at poenghøsten har blitt mager.

For de som er interessert har bedriftslaget trening i gymnastikksalen på Vennesla Videregående Skole gjennom hele vinteren. På disse treningene blir det kun sparket fotball, og treningen begynner kl. fem hver onsdag. Dersom du er interessert i fotball/mosjon, så møt opp på våre treninger.

Vi gratulerer

Følgende har fått jubileumsur for 25 års ansettelse ved bedriften. Overrekkelsen fant sted ved en tilstelning på Caledonien.

Signe Fredwall, begynt 22.6.64
Emy Rike, begynt 13.8.64
Ingebjørg Sørbråten, begynt 28.9.64
Nils Onsrud, Gjøvik, begynt 2.8.65
Jan Lie, begynt 25.9.64
Reidar Urdal, begynt 25.10.56

60 år

Rolf Urdal 7.11.30
Nils Onsrud, Gjøvik 2.12.30

Ingen sluttet - ingen nyansatt.

Den tradisjonelle julefesten på Wallboarden arrangeres torsdag 20.12. kl. 11.30.

Alle velkomne, spesielt pensjonister.

Skiess på bedriftsbesøk

Som den våkne avisleser har oppfattet har Norsk Wallboard inngått en sponsoravtale med Norges Skiforbund. Vårt lokale skiess på spinnesiden Solveig Pedersen, skal sammen med fjorårets vinner av Verdenscupen Vegard Ulvang, være skiforbundets representanter overfor Wallboarden. Løperne skal være med å reklamere for våre produkter, sammen skal det fokuseres på en sunn kropp i et sunt hus, fokus skal rettes mot inn klima og den luft vi puster inn.

Mandag den 19. november var Ulvang og Pedersen på besøk på Wallboarden, redaksjonen fikk en liten prat med løperne. Vårt første spørsmål var hvordan forberedelsene til sesongen var gått?

Pedersen: Sesongforberedelsene har i år gått uten problemer. Jeg har unngått skader og sykdom, alt har vært under kontroll.

Ulvang: Helt fra vi begynte oppkjøringen til sesongen i august måned har alt gått etter planen, unngått skader og treningsavbrekk. Vi har allerede vært på et lengre treningsopphold på snø.

Ulvang har flere medaljer fra internasjonale mesterskap, verdenscupvinner i fjor. Pedersen var på slutten av fjoråressesongen vår nest beste løper. Hvilke forventninger har dere til årets sesong, hva er det største målet?

Pedersen: Satser maksimalt på å gjøre en god figur under VM på ski i Val Di Fiemme i februar, prøve å ta hjem et NM samt gode løp i Verdenscupen.

Ulvang: VM på ski er det største dette året. Jeg satser maksimalt på å oppnå en formtopp under VM. 30 km er den distansen som normalt passer meg best. Derfor hadde det vært moro å bli den første nordmann som vant denne distansen i et internasjonalt mesterskap. Verdenscupen kommer i år i annen rekke for meg.

Skøytingen i langrennssporten er kommet for å bli, har dette ført til spesialisering av enkelte utøvere?

Ulvang: Russere og østtyskere prøvde for få år tilbake å operere med to forskjellige landslag, et for skøytespesialister og et for klassiske løpere. Det viste seg raskt at det var de samme løperne som ble best i begge stilarter, derfor falt dette vekk, selv om det er forskjellige muskelgrupper en bruker i klassisk og skøyting.

Sponsoravtalen som er inngått er stor, hva vil denne bety for dere som langrennsløpere?

Pedersen: All støtte vi kan få til Norges Skiforbund er veldig positivt. Det er med på å styrke norsk langrennssport nå og i fremtiden.

Ulvang: For oss som driver langrenn på topp-plan blir det ikke tid til så meget annet. Vi trener over 800 timer i løpet av et år, vi har 250 reisedøgn hvert år. Dette tar på både fysisk og psykisk. I løpet av et år har vi ingen jobb, det er vanskelig å kombinere skoleutdanning og satsing på internasjonal toppidrett. Den eneste måneden i året som vi har noenlunde fri er i juli, og den måneden nyter vi så godt vi kan. Med all den trening og reisingen og det tette rennpro-

grammet vi har, er det veldig viktig å hvile mye. Veldig viktig å være oppmotivert og uthvilt når konkurransene tar til.

Under VM i Val Di Fiemme er det en ny øvelse for guttene, og det er 10 km klassisk langrenn, en ren sprintøvelse. Damene går 5-10-15-30 km i tillegg til stafett. Det er tvilsomt at noen går alle øvelsene i og med det tette programmet. Skiløperne har et hardt program foran seg utover i sesongen, vil vil med dette ønske de lykke til med sesongen og spesielt under VM.

Markedsutsikter for neste år

Byggevaremarkedet i Norge har vært sterkt synkende de siste årene. Dette har vi på Wallboarden følt på kroppen med permitteringer og produksjonsstans. For å få belyst utsiktene for neste år, har redaksjonen avlagt salgssjef Øyvind Lindseth et besøk.

Hvordan ser salgsutsiktene ut til neste år?

Vi forventer at innlandsmarkedet stort sett vil holde seg på årets nivå, stort slakkere kan det ikke bli. Hunton Bruk på Gjøvik stopper sin produksjon av tykke og malte plater, og vi har inngått en salgsavtale med Hunton som i 91 vil utgjøre ca. 3.500 tonn. Dessuten vil effekten av salgsavtalen med Berger-Landmoen slå noe bedre ut enn i år. Renoveringsmarkedet viser en liten stigning, og den tror vi vil fortsette også i 91.

Det heter Huntonit miljøplaten, ordet miljø er blitt veldig utvannet, er det noen effekt på grunn av Huntonitens miljøvennlighet?

Miljøvennligheten til våre produkter slår positivt ut for oss, vi selger ekstra pga. dette. Til nå har vi konsentrert vårt miljøkjør på grossister, arkitekter o.l. I 91 vil vi for alvor rette oss mer direkte på forbrukerne når det gjelder valg av våre miljøprodukter. Vi har på våre produkter fått anbefaling av Astma- og Allergiforbundet, som på det varmeste anbefaler våre produkter. På miljøsidene har vi et klart fortrinn i forhold til vår konkurrent spon.

Markedsføring er viktig i denne sammenheng, hvordan er det lagt opp til neste år?

Til neste år satser vi mer på å gå direkte på enkelte prosjekter, entreprenører, byggmestre og forbruker. Vi satser på at våre produkter skal bli synlige i byggevarebutikkene, regner med at byggevarebutikkene vil bli mer ordnet slik en dagligvarebutikk er organisert. For at dette skal

fungere, er det viktig at kundene ser og blir klar over våre produkter. Sammen med Astma- og Allergiforbundet skal vi lage en video som går på inneklimate, en nøytral video hvor vi har fått med leger og en familie med astmaplager. Denne videoen vil bli vist på fjernsynskanaler og hos våre grossister. Med Norges Skiforbund har vi inngått en sponsoravtale, en avtale hvor vi skal sammenstille en sunn kropp i et sunt hus. Avtalen gjelder spesielt for Vegard Ulvang og Solveig Pedersen.

Vi har fått ny regjering, historisk viser det seg at regjeringer utgått av DNA er positivt for oss, har du noen forventninger til Gro?

De tiltak som er varslet er veldig positive, økte rammer i Husbanken, lavere renter og at pengesekken blir åpnet litt. Det viser seg at det går litt tid før disse slår ut for oss. Noe positivt av dette vil vi ikke merke før kanskje til høsten. Den tiden vi har foran oss nå vil bli veldig hard, spesielt de første månedene i 91.

Eksporten har økt de siste årene, hva kan sies om den i 91?

Vi satser betydelig på våre eksportmarkeder, både i Skandinavia og ellers i Europa. Tynne plater på England vil gå ned, men vi regner med økning på tykke plater spesielt i Skandinavia. Dessuten prøver vi å komme sterkere inn med våre produkter i Tyskland og Benelux-landene, men vi har problemer med byggeskikken. Det ser ut til at det kanskje kan være åpning for salg av flere produkter til Sverige.

Hva vil du si til slutt?

Mitt største ønske er at markedet tar seg opp, slik at det blir enklere å selge produktene. Vi må stå på og jobbe hardt videre, men vi har en sterk salgsavdeling som jobber målbevisst for å nå budsjettet. Det må legges til at vi har et godt produkt å selge, men vi må legge større press for våre grossister og få forbrukerne mer miljøbevisste.

Øyvind Lindseth

En dag på skogen med Blåmann

Klokken ringer klokka seks. Ute er det stjerneklart og tre kuldegrader. Smører niste og koker kaffe. Kler meg godt, det kan bli kaldt på skogen. Egil og Blåmann kommer før syv, og vi drar mot Tjomsås. Litt glatt på vegen enkelte steder, lite trafikk. Det lysner i øst, det blir en fin dag på skogen. Er på Tjomsås før halv åtte, Trygve er i fjøset. Slipper Blåmann i kanten av jordene. Det er rimet, men ikke så kaldt som heime. Merker på Blåmann at det er godt fot.

Blåmann blir ivrig, halen logrer, han er på sporet av noe. Forsvinner for oss, den blir borte i et plantefelt. Jobber godt, her har pus vært i løpet av natta. Setter oss ned, venter, tar en kopp kaffe. Ser sola komme opp i øst, det er blitt stille. Hører Blåmann støyde nede i lia under oss. Haren trykker hardt, lite å skjule seg bak når den begynner å bli hvit. Flytter oss lenger ned i lia. Blåmann jobber hardt på sporet, ivrig hund med stor jaktlyst. Nører et bål, får litt varme i kroppen. Venter på losen. Plutselig støyder Blåmann under Ropstadnuten, snart går losen sier Egil. Der skriker Blåmann. Haren er på beina.

Blåmann jager haren, for et vakkert mål på hunden. Losen går under Ropstadnuten, haren farer oppover lia, Blåmann følger etter. Blåmann får tap, men tar seg fint inn igjen. Losen går for fullt igjen. Haren begynner å bli hvit. Haren drar ned mot Kjærrane litt langt fra oss. Videre

opp Einerknotten, ut i skauveien. Her får Blåmann problemer, men klarer å ta sporet igjen. Pusen passerer like foran oss, Blåmann et stykke bak over myra. Nå bærer det mot Ropstadnuten igjen.

Vi poster i skauveien. Blåmann har skikkelig drag på haren. Haren ender sine dager i veien med et velrettet skudd. Hunden kommer frem til haren. Egil spretter haren, Blåmann får innmaten. Han nyter det. Stapper einerkvist i buken på haren. Tar oss noe mat, slapper av og nyter sola. En fantastisk fin dag, sol og

vindstille. Egil krydrer tilværelsen med noen jaktskrøner. Slipper Blåmann i Kjærrane. Sola har tatt godt i rimet, foten er dårlig. Hunden støyde på et rådyr, men det blir med støydingen. Blåmann jager kun hare. Dårlig fot nå. Bestemmer oss for å gi oss. Støkker en elgku med tvilling-skalver på vei ned til gården. Et vakkert syn. Blåmann er trett. Sovner i bilen på vei heim. Ikke så rart når en har sett hvor mye den har sprunget i løpet av dagen. Slutt på en uforglemmelig jakttur med en utmerket hund.

Portrett av Johan Johnsen

Johan Johnsen har vært ansatt ved Norsk Wallboard siden 1959, han har vært ved flere avdelinger ved bedriften. Johnsen er ikke vennelagutt, så vi ber han fortelle litt om seg selv.

Jeg er fra tykkeste Oslo, hvor jeg er født og oppvokst. Som så mange andre på min alder fikk jeg en militærutdannelse, ble utdannet som flytekniker ved Kjevik rett etter krigen. På Kjevik reparerte vi alt fra enmotor propellfly til de nye jetflyene som kom for fullt etter krigen. Kjevik ble min arbeidsplass i hele fem år.

En Oslo-gutt som jobbet på Kjevik og som havnet på Vennesla, hvordan kunne det skje?

Som med så mange andre var det kjærlighet som førte til at jeg ble vennedøl, jeg fant min tilkomne i Tvangsdalen. Det ble bygging av hus i Piningen, mens jeg jobbet på laboratoriet på Hunsfos. Jobbet på Hunsfos fra 1950 og fram til jeg begynte på Wallboarden. På Hunsfos var jeg med på å starte Hunsfos Bedriftskor.

Siden du har jobbet på Hunsfos i 9 år, så har du faktisk 40 år i konsernet, hva har du bedrevet på Wallboarden?

Jeg begynte på skift i fabrikkens hvor jeg ble opplært som presse- og maskinfører. Senere begynte jeg som skiftlaborant, og fra 1962 fikk jeg dagarbeid på laboratoriet. På laboratoriet fikk vi ansvaret for opplegg/rutiner for kvalitetstesting av produktene. Jeg ble på labben helt frem til 1985 da jeg ble driftsassistent i produksjonen. Fra min tid på labben må jeg få lov til å trekke frem det meget gode samarbeidet jeg hadde med Arild Andersen, en utrolig grei kar å jobbe sammen med.

Vi nærmer oss julehøytiden med stormskritt, og med det andaktsfesten som du har vært med å ha ansvaret for i en årrekke, fortell litt om denne festen.

Jeg har vært medlem i andaktskomitéen gjennom mange år, og sammen fant vi ut at vi ville prøve å få til en julefest for de som var på andakten. Det viste seg at dette ble så

populært at mange ansatte og flere pensjonister møtte opp. Festen ble utvidet og er nå så stor at vi har problemer med å få plass til alle. Vi serverer kaffe og smørbrød, de første gangene hadde vi faktisk en lettere middag. Avslutningsvis har vi alltid en kort andakt.

Du har i flere år vært aktiv i Frikirkemenigheten i Vennesla, fortell litt om dine oppgaver.

Min største oppgave har jeg fått som pasientvenn på Venneslaheimen, hvor jeg har gått regelmessig gjennom snart 30 år. Det er en meget givende oppgave å ha, det er fantastisk moro å se de gamle lyse opp når de får besøk. Sammen med andre har vi andakt med mye sang og musikk på heimen hver fjortende dag gjennom hele året. De gamle setter pris på besøk og blir glade når de ser oss, til enkelte får en et personlig forhold, slik at jeg gleder meg til å besøke heimen.

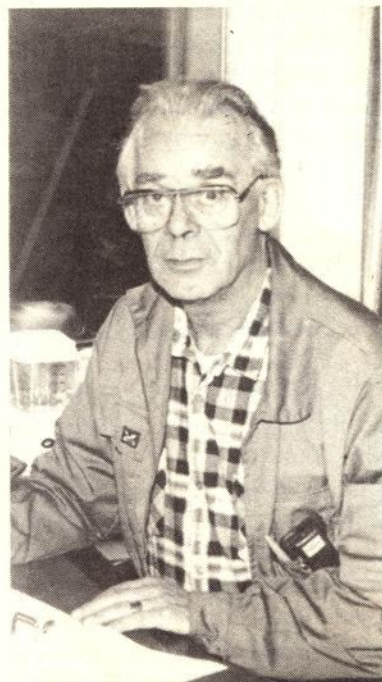
Jeg synger en del rundt i forskjellige menigheter, det kan være ved gudstjenester, begravelser o.l. I mannskoret i Frikirken har jeg også vært medlem gjennom flere år.

Du har nå bestemt deg for å benytte deg av førtidspensjoneringsordningen som bedriften har tilbudt sine ansatte, hva vil du bruke din fritid til?

Besøktjenesten står mitt hjerte aller nærmest. Har jeg mulighet til det, vil jeg bruke så mye tid jeg kan avse til besøktjeneste. Det gir meg personlig så mye glede, det er så givende å glede andre. Ellers vil jeg bruke tiden til dagligdagse gjøremål samt prøve å reise litt mer.

Til slutt må jeg få nevne at Wallboarden har vært en grei arbeidsplass med et meget godt miljø og en flott gjeng å jobbe sammen med.

Johnsen slutter allerede ved bedriften før jul. Vi håper han vil fortsette sitt arbeid i andaktskomitéen og at han ikke vil miste kontakten med sin arbeidsplass. Avslutningsvis vil vi ønske Johnsen til lykke som pensjonist.

Johan Johnsen

40 år ved Wallboarden

Den 26. oktober i år var det 40 år siden Yngvar Renstrøm begynte sitt daglige arbeid på Wallboarden. Yngvar er ekte venndøl, født og oppvokst i bygda. Som så mange andre i hans generasjon reiste han som ung gutt til sjøs. Senere ble han ansatt hos Kaarigstad som stod for anlegget på Wallboarden. På anlegget var Yngvar et års tid før han fikk ansettelse på Wallboarden. Under anleggstiden var han med på montasje av utstyr samt legging av avløpsrørene fra fabrikk og ut i elva.

Sine første år på Wallboarden kjørte Yngvar sammen med Nico Stiansen, sammen hadde de ansvaret for transport av platene til kaia i byen og andre mottakere. Frem til 1954 hadde Yngvar sitt arbeid på tømmer- tomta. Resten av hans arbeid har vært på lageret, hvor han har vært i hele 36 år. På lageret ble han med på overgangen til bruk av trucker, som var en stor lette i det daglige arbeid. Med bakgrunn i hans lange erfaring med bruk av truck var det naturlig at Yngvar ble ansvarlig for truckoppplæ-

ringa på hele bedriften. En oppgave som han har løst på en utmerket måte, ikke minst takket være hans rolige opptreden.

Yngvar har alltid vært aktiv i fagforeningsarbeid, han har ofret mye tid og krefter for vårt felles beste. Hele 12 år satt han som medlem av fagforeningens styre, tillitsmann i en årrekke, medlem av forhandlingsutvalg og deltok i forhandlinger både på det lokale og sentrale plan. Alltid beredt til å ta et tak i foreningens arbeid.

På grunn av sviktende helse trekker Yngvar seg tilbake og blir uføretrygdet. Han vil bli savnet av sine arbeidskamerater pga. sitt gode humør og sitt store engasjement under diskusjoner. Sin fritid vil han nå bruke til ting som han tidligere ikke har fått anledning til: Skogsturer, stelle rundt huset, spasere i bygda og reiser til inn- og utland.

Yngvar vil savne det gode miljøet på lageret, alle de gode og samvittighetsfulle arbeidskameratene, de kraftige og intense diskusjonene i

spiserommet der alle verdensproblemer ble løst. Spesielt vil han fremheve den meget gode måten arbeidet på lageret ble ledet på, rolig og avbalansert og ikke noe stress. Om han kommer til å savne Wallboarden eller ikke, så vil vi sette pris på at han besøker oss med jevne mellomrom. Vi vil med dette ønske Yngvar til lykke med sin pensjonisttilværelse.

Min arbeidsdag

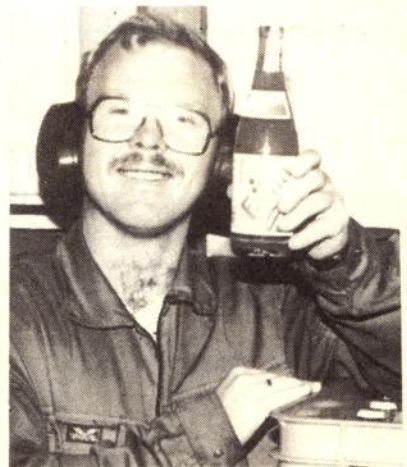
Trond Steinsland ble ansatt ved Wallboarden i 1985 og har hele tiden vært på etterbearbeidingsavdelingen. Den senere tid har Trond blitt pålagt nye og viktige oppgaver ved bedriften.

Etter en kopp kaffe på morgenen går han runden rundt på kontorene og tar all søppel. Søpla blir fraktet ut i søppelsekker, og den blir brent i forbrenningsovn. Det er utrolig hvor mye papir og søppel det blir i løpet av en dag. Etter at all søpla er brent må Trond se etter brusautomatene, påse at det er flasker i automaten og tømme automaten for penger. Innsamling av tomflasker hører også til Tronds gjøremål, dette er en stor jobb i og med at hele bedriften må saumfares. Her vil Trond henstille til

alle som er på bruket om å sette flaskene tilbake på plass.

Mesteparten av sin arbeidsdag tilbringer Trond ved labanksaksen hvor han skjærer opp vrakplater, endekapp o.l., slik at de kan brukes til labanker. På bedriften er det stort behov for labanker, og disse spikrer Trond sammen. Dette er en effektiv og bra utnyttelse av vraket. Han kan ved hjelp av spikerpistol lage mer enn tusen labanker om dagen. Ellers kan Trond brukes på flere plasser i sin avdeling, hvor det måtte være behov for folk. Trond er en meget pålitelig, pliktoppfyllende og grei arbeidsmann.

Nå ser Trond frem til å feire jul sammen med sin forlovede Anne som går på skole på Notodden. De

traff hverandre på en reise til Jerusalem for et par år tilbake. Tronds store drøm er å få seg en gård hvor han kan dyrke grønnsaker og drive med husdyr.

Vi vil med dette ønske Trond og Anne en fredelig jul.

En veteran takker av

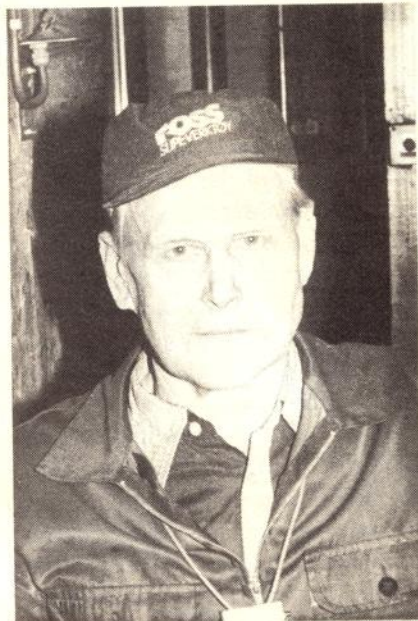
Ved nyttårsskiftet forlater Asbjørn Jeppestøl sin arbeidsplass på Wallboarden og går over i pensjonistenes rekker. Asbjørn har vært en trofast, pliktoppfyllende og usedvanlig ryddig og grei i all sin framferd. Han er født og oppvokst nord i bygda, nærmere bestemt på Jeppestøl. Sin første jobb hadde han som så mange andre på Hunsfos. Senere ble han med i den såkalte Kulturgjengen, som drev på med all verdens form for skogsarbeid. Om vinteren var det spesielt tømmerhogst, mens de om sommeren drev med opparbeidelse av nye skogsveier, grøfting og beplantning av myrer samt planting i hogstfelt. I fint vær kunne dette være en idyllisk jobb, med mange fine dager på skogen. Når været var rusket og kaldt skulle vi ønske vi var inne. Asbjørn minnes spesielt den kalde vinteren 1963 da det var brennkaldt og lite snø. Nista ble så hard at de måtte tinde den på bålet for at den skulle bli spiselig.

I 1969 begynte Asbjørn på Wallboarden. Først var han på tømmer-tomta, senere ble han flyttet inn i fabrikkens hvor han var ved oppløs-

ninga og brikettmaskinen. De siste femten årene har han vært i sutaksavdelingen og fulgt utviklingen på dette produktet. Produksjonen av sutakplater har gjennomgått en rivende utvikling fra starten og frem til det nye topp moderne sutaksanelgget ble ferdig for fire år sidne. Asbjørn har likt seg på Wallboarden med greie arbeidsledere, godt kameratskap og godt miljø, men det har vært litt ensomt i sutaksanlegget.

Sin fritid vil han nå bruke til å stelle på hytte ved Jeppestøl samt et hus de har i Etne. I Etne har han store muligheter for å drive fiske på fjellet, der disponerer han både hytte og båt. Ellers vil tiden gå med til å stelle rundt huset og i hagen.

I alle år har Asbjørn brukt sykkel til jobb, og det er ikke en hvilken som helst sykkel. Sykkelen kjøpte han etter sin konfirmasjon i 1938, og den kostet kr. 175,-. Ved innbytte av den gamle fikk han fem kroner i avslag, men før krigen så var dette en dyr sykkel. Det må nevnes at sykkelen er nesten like fin som da den var ny. Vi vil med dette ønske Asbjørn til lykke med sin pensjonisttilværelse.

Asbjørn Jeppestøl

Redaksjonen ønsker leserne en fredelig jul og et godt nytt år!

